

de moeial

tweewekelijkse tijding van en voor VUB-studenten

Zwembad.

Die arme Sportdienst toch. Zich jaar en dag verwarmen aan de idee dat het HILOK-sportkompleks binnen afzienbare tijd verrijkt zal worden met een uiterst charmant zwembad en dat dan op het cruciale moment onder je neus zien weglippen vanwege een niet van die wreedaardige SOR. Elders in deze Moeial kan u in het SOR-verslag lezen hoe de SOR de aan Sportdienst en eigenlijk aan het hele HILOK beloofde 11 miljoen weigerde in het water te smijten. Vaarwel zwembad!

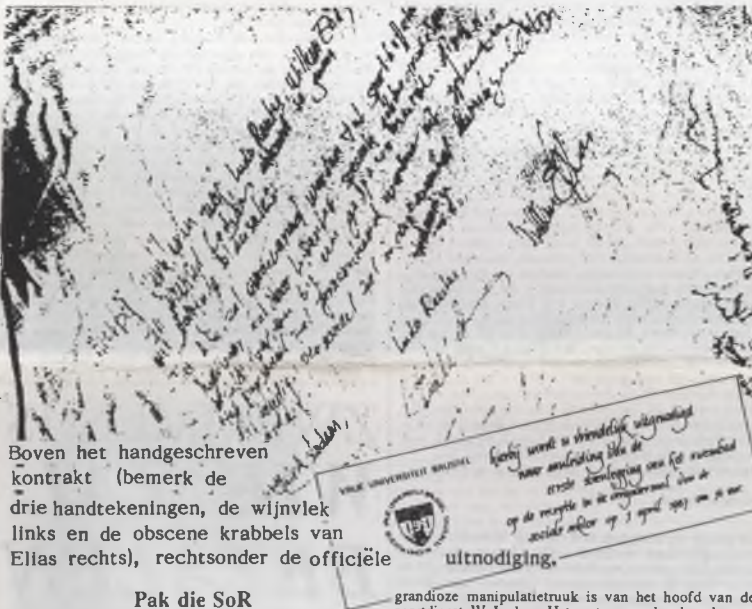
De SOR besliste dat zij haar geld voor wat anders nodig had. (zie ook bladzijde 2 in dit nummer van de moeial) Waarvoor de SOR dat geld nodig zal hebben is nog niet helemaal duidelijk. Misschien wel om volgend jaar sociale sportkaarten aan verminderd tarief te bekostigen nu enige sportdiensters zich niet langer garant willen stellen voor de lage prijs van de sportkaarten. Volgend jaar zou uw sportkaart dus wel eens duizend ballen kunnen gaan kosten. U kan zich dus best gaan toelagen op het verzamelen van sigarenbandjes en andere thuisporten vermomd als hobbies. Vaarwel goeie form!

Maar de Moeial zou uw tweewekelijkse kastijding voor wel-en-niet-studenten niet zijn als zij niet méér wist en er bovendien prijs op stelde dit wereldkundig te maken. Want u verwachtte natuurlijk wel dat er enig gesjoemel plaatsvond achter de schermen, daarom is dit immers een vrije universiteit. Maar al die sjoemelars rekenen buiten de Moeial, het orgaan dat de democratische geest van onze universiteit vrijwaart zoals ons megalomaan redaktie-hulpje wel eens pleegt te stellen.

Om maar meteen met de deur in huis te vallen: *het zwembad komt er wel, maar zonder SOR-centen.* Want de SOR had natuurlijk buiten de ongemene vindingsrijkheid van de mensen van de sportdienst gerekend. Sinds jaar en dag is de hele universiteit getuige van de wonderen die de sporters verrichten met hun kleine budgetten. Goedkope reizen, gratis sauna, goedkope squash - anders de snopsport bij uitstek - goedkoop tennis, goedkoop powertrainen, etc... Maar al dit goedkoop zwoet is niet zo snel gered als men wel eens pleegt te denken! De sportdienst moest, om dit goedkope aanbod te handhaven, heel wat kunst-en vliegwerk uithalen. Dat zal u worst zijn, ik weet het maar al te goed, maar zoals het er nu officieel voor staat zal de sportdienst dat budgettaire kunst en vliegwerk volgend jaar aan u over laten. Door al deze trukken, gekoppeld aan enig budgetair gesjoemel konden de mensen van de sportdienst slechts meewarig glimlachen bij de gedachte aan de regeringsmaatregelen vorig jaar. Er werd door kwatongen zelfs beweerd dat diensthoofd Lodens, door de jarenlange ervaring met de benarde financiën naar het schijnt niet wars van enige sado-masochistische trekjes, vorig jaar persoonlijk naar het begrotingsberaad in de Sint-Annapriortijg toog om de regering om nog méér besparingen te smeken. Maar dit alles terzijde want de essentie is dus: *het zwembad komt er wel.*

Nu de vrije universiteit van het land in volle expansie is kon een zwembad niet langer afwezig blijven, met of zonder SOR-centen. In vorige moeials kon u al lezen hoe de unief het arsenaal aankocht, plannen had voor nog meer koten, de bibliotheek centraliseert en uitbreidt, etc....

U begrijpt dat het bij de sportdienst begon te jeuken. Waar iemand het zwembad te berde bracht in de bestuursorganen van de unief werd hij/zij immers sinds enige tijd op mysterieus gemonkel onthaald. Na lange jaren van zwemplannen was het bad al een tijdje verworden tot de Vershrikkelijke Jeti van de VUB. U heeft het begrepen, een onderwerp dat men in de komkommertijd maar eens uit de kast haalde om de agenda's en de kolommen vol te krijgen. Dat wij het hier op het eerste blad zetten wil absoluut niet zeggen dat het komkommertijd is. Er gebeurt op deze unief zoveel interessants dat wij zonder enige moeite 15 moeials in één keer zouden vol krijgen. Wat nu met het bad aan de hand is, is zoals mag blijken het gevolg van een lang aanslepend gevoel van frustratie dat binnen de sportdienst en het HILOK sluimerde. Sinds lang werd hen een bad beloofd. Het kleine veldje naast het HILOK was het groot genoeg gebleken om er het geplande 50-meterbad op te persen. Maar daarmee stond het er nog niet. Net zoals brood en een film maken kost het graven van een zwembad namelijk een bom geld. Bovendien wensten de sportmensen een kafetaria bij het bad aan te bouwen en er was ook sprake van nieuwe kleedkamers voor de badgasten, bureltjes voor de Sportdienst, een nieuwe ingang, een judozaal. Voor de fanatieke zwemmers onder u zag de toekomst er dus schitterend uit. Tot de SOR zijn kraan dichtdraaide.

Boven het handgeschreven kontrakt (bemerkt de drie handtekeningen, de wijnvlek links en de obscene krabbels van Elias rechts), rechtsonder de officiële uitnodiging.

Pak die SoR

Uit goed ingelichte bron vernamen we evenwel het plan dat de sportdienst onderzocht op poten had gezet om de konstruktie en de spoedige in gebruikname van het zwembad te garanderen. Gebruik makend van het tactisch doorzicht dat sporters eigen is hadden ze de weigering van de SOR namelijk voorzien! In de grootste geheimhouding legden ze daarom andere contacten ter voleinding van het plan. Het zwembad moest en zou binnen het jaar de eerste plonsers verwelkomen. Misschien is de omstrede konstruktie zelfs reeds aan de gang, als u dit in handen krijgt. Dat zou u kunnen doen vermoeden dat het om de konstruktie gaat die men optrekt naast gebouw B. Dat wordt evenwel een prefab IBM-demonstratiehal, waarover volgende keer meer. Nee, het zwembad komt op de plaats waar nu het Kultuurkafé - het lievelingsgebouw van alle Brusselse ruitenuitgooiers - staat! Ludo Reuter juicht. Nu kan hij toch nog die 5 wiplanken kwijt die hij destijds voor de stock van de vubtiek bestelde!

Vóór de gepatenteerde drinkbroers onder u met een aktie van wal steken voor het behoud van het kultuurkafé wil ik er wel op wijzen dat de mensen van de sportdienst met de keuze van deze lokatie een poging doen om het geplande kafetaria en de nieuwe kleedkamers uit te sparen. Het kultuurkafé wordt daarom volgens de plannen van Lodens en zijn mensen geïntegreerd als kafetaria, het wordt eenvoudigweg een 'natte bar' zoals u die in elk tropisch zwemparadijs zou kunnen aantreffen. Pikant detail voor de gluurders onder u: via de hoge vensters die nu uitgeven op de gebouwen F en G zal men een panoramisch zicht op het bad en zijn inhoud krijgen. De belendende vertrekken van het y'-gebouw worden volgens het plan grondig gerenoveerd en omgevormd tot kleedkamers annex douches. Vaarwel dienst kultuur, BSG-lokaal, VO-lokaal, Moeial-lokaal en (het toppunt) SOR-lokaal! Goedlachse mensen zouden nog kunnen stellen dat het hier om een onwaarschijnlijke *practical-joke* ging van de sportdienst die de SOR, het orgaan dat hen goed weigerde, nu een ultieme hak wil zetten.

Smeargeld

Natuurlijk hebben wij ons ook afgevraagd hoe een dergelijk plan ter uitvoering kon worden gebracht zonder ons ter ore te komen. Het antwoord was te eenvoudig om waar te zijn. De voltallige dienst kultuur werd namelijk omgekocht door de sportdienst. Volgens een ruwe schatting van VO-voorzitter Peter V.R. is hiermee een kleine 2 miljoen gezoid. Dezelfde bron speelde de Moeial een dokument door waaruit bleek dat de aanstelling van Ludo Reuter als KK-manager een

grandioze manipulatietruc is van het hoofd van de sportdienst, W. Lodens. Het gaat om een handgeschreven kontrakt dat werd opgemaakt tussen de heren W. Elias, L. Reuter van Dienst Kultuur en W. Lodens, op een stuk linnen tafelkleed van een duur Brussels eethuis. Dit kontrakt beloven beide eerstgenoemden, onder impuls van nieuweling Reuter, het kultuurkafépubliek langzaam te sensibiliseren voor de hervorming van het kaffee tot kafetaria. Dit zou o.a. gebeuren door het regelmatig draaien en systematisch opdrijven van SARMA-muziek, zo eigen aan metrotastions en zwembassins waar de badmeester een fan van de waterballetfilmster Esther Williams is. Bovendien zou Reuter, na de vubtiek gezuiverd en hervormd te hebben, het KK met winst moeten doen draaien. Het kafetaria dat er uit groeit zou het jaarlijkse verlies dat aan het zwembad vasthangt enigszins compenseren. Op aandringen van de heer Elias werd ook voor de toekomst van het personeel van de dienst kultuur gezorgd. Het zou in de toekomst zijn creatieve arbeid kunnen voortzetten in de zwembad. Er wordt in die zin gedacht aan de organisatie van avond-zwembadconcerten. Wie daarbij in het water zal staan, de artiesten of het publiek, blijft voorlopig duister.

Een en ander kwam ons ter ore via onze huiskartoonist die, alom bekend als getalenteerd graficus, door de sportdienst benaderd werd voor het ontwerpen van een officiële uitnodiging voor de eerste steenlegging. Die eerste steenlegging zou doorgaan in het bijzijn van de voltallige Anderlechtploeg en de Belgische trots op internationaal zwembekend: Ingrid Lempereur. Het slachtoffer voor de eerste steenlegging zou, nog steeds volgens de informatie die onze kartoonist kreeg, Minister van kultuur Patrick Dewael zijn die daarmee meteen gepromoveerd wordt tot *minister van kultuur physique*. Alhoewel de datum tot het laatste moment voor de VUB-overheid geheim moest blijven en onze kartoonist in dit kader een dwangsom kreeg aangeboden kunnen wij u die datum toch geven: woensdag 1 april 1987 is de grote dag! De voltooiing van het project wordt precies een jaar later gepland, 1 april 1988. Het belooft in ieder geval een bewogen gebeurtenis te worden. Na de eerste steenlegging wordt een groots opgevatte bad-receptie gehouden en s'avonds is er een bad-party in het kultuurkafé, hier wordt uiteraard van de deelnemers verlangd dat zij in badkostuum komen. Bij al deze dekadentie en geheimdoenerij is het de vraag wat de SOR zal ondernemen. De SOR zou misschien voltallig naar de party kunnen komen om er de gasten te bekegelen met bliken beschimmelde sardienen, kwestie van in de aquariumsfeer te blijven. Ik wil het evenment in ieder geval niet missen, zorg dat u er ook bent.

IL CATTIVO

SCHAMPER VERMOORD.

Het Gentse studentenblad 'Schamper' heeft formeel het verbod gekregen nog te verschijnen. Dat meldten ons onze kollega's van de RUG. Aan de RUG zit men op dit moment in het heetst van de strijd voor de verkiezingen van de Raad van Beheer. Daaraan was, in de laatste Schamper, dan ook een artikel gewijd. De kandidaten voor de Raad werden aan het publiek voorgesteld, over de kandidaten die al eerder in de Raad van Beheer hadden gezeten schreef men wat ze er gedaan hadden, objectieve commentaar dus. Dit was blijkbaar niet naar de zin van Dominique Bernard, lid van de GSR (Gentse StudentenRaad) en de Raad van Beheer. Hij ging lobbyen bij studentenafgevaardigde, en voorzitter van ongeveer alles, Bernard Mazijn, en bij de studentenbeheerder (zoets als onze Laveyt) Raf Suys. Deze ongelofelijk democratisch ingestelde moeiallen stelden hun veto: Schamper mocht niet meer verschijnen. Schamper heeft nu besloten, naar het voorbeeld van hun stadsgenootje 'De Morgen', de krant zelf te blijven uitgeven, onder de titel 'Vermoord'. Dit doen ze met geld dat ze inzamelen bij al dan niet politieke kringen. Wij betuigen hierbij onze hartelijkste solidariteit.

Frans.

Inhoud

- Pag. 1 : Binnenkort een frisse dulk op de campus? Lees de allerlaatste ontwikkelingen op pagina 1!
- Pag. 2 : De Sociale raad vergaderde tweemaal, van beide keren een verslag. Verder opgepast voor rondvliegend spuu, een echte lama op deze pagina. Het cyclotron en 'Uitstraling en Permanente Vorming', één strijd!
- Pag. 3 : De sociale verkiezingen voor het personeel komen eraan.
- Pag. 4 : Voor theater, videografie, tentoonstellingen, liefdesfilms, voordrachten en poëzie, slechts één adres: de kultuurkrant.
- Pag. 5 : De agenda krimpt in, zouden de examens naderen? U vindt hier ook een uit in Brussel-tje.
- Pag. 6 : Laten we hopen dat de titel werkelijkheid is, the final chapter van 'Waverse Steenweg revisited'. Studenten ja, maar politiek? nee hoor, de Kring voor Internationale Betrekkingen.
- Pag. 7 : Eindelijk komt er een beetje meer tucht op deze campus, Gerlo zal blij zijn. Foreign Students, this is where the licht burns for you.
- Pag. 8 : Wat, geen lezersbrieven! Dan maar berichten en zowaar publiciteit, maar dan wel artistiek verantwoord.

FOREIGN STUDENTS
PAGE 7.

SoR 123.

Het was de 123ste SoR., maar dat was voor ons helemaal geen reden daar te onbreken. We fietsten er zelfs naartoe, begroetten onderweg de bomen en de struiken. Toen we dan toch het lokaal binnengehuppeld waren, A en ik, riep iedereen: 'Hé, ho! Het wordt een korte SoR.!'. Wij baden vlug tot den Heere, dat het toch een tijdje zou duren nog, want we hadden nog helemaal geen honger. En... ons gebed werd verhoord. (Voor wie zich wil bekeren, je moet gewoon zeggen: "Lieve God, hierbij bekeer ik mij, ondergetekende... (je voornaam).") Gekke verschijnselen zoals ineens veel lichter worden, gebulder uit een schapepook en een overrompelende levensvreugde zijn zeer normaal, geen paniek dus!

Kookketels.

Hierin besprak men onder andere de kookketels van Etienne Vandeveld. Deze polten en pannen werden al eerder besproken, op de Raden van januari en februari. Toen had de Raad Restaurant-diensthof Vandeveld opgedragen prijsoffertes te vragen voor het herstellen van de ketels. Maar nu bleek dat Vandeveld die offertes nog niet had gevraagd. Daarbij merkte hij de hoogdringendheid van de restauratie der ketels op. Zoniet zou de keuken binnenvoer voor de helft moeten worden gesloten! Jaak Langhendries vertelde daarop dat hij inderdaad had opgemerkt dat de ketels in schabouwtijde staat verkeren. Verkleed als kakkerlak, zo zei hij, was hij de keukens binnengestolen en had overal zijn neus eens ingestoken. Hierop jammerde Emmerechts, hoofd van de dienst Huishouding, dat de hele VUB-infrastructuur trouwens aan het verouderen is, en dat niemand er ooit aan heeft gedacht kredieten in reserve te houden, voor het geval er iets kapot ging.

Ja, daar zaten we nu. An en ik stieven van mededelingen (bij wijze van spreken, natuurlijk). We wilden best wel wat doen, maar... het gele redactie-spaarwijn lijkt ook al maanden aan een knorrend maagje. Gelukkig kwam directeur-generaal Peeters tussen. Hij vertelde dat de SoR. tot vorig jaar een reserve had aangelegd van zo'n 42 miljoen. Secretaris van de Raad Coppieters vond dat er een lastenboek voor onroerende goederen moest worden aangelegd, waarna van elk onroerend goed dat wordt aangekocht, meteen wordt beschreven welke kosten men er op welke termijn aan kan verwachten. Directeur-generaal Peeters vond dit ook en voegde eraan toe dat de commissie voor Veiligheid en Hygiëne (VHO) zo vlot mogelijk de keukens in moest, om dat boelje daar eens grondig te besnuffelen.

Toen ontspan zich een hele discussie tussen Yvon Vermaillen (afgevaardigde van het personeel) en Vandeveld, over Rubens en AEG. Dat zijn twee multinationals die in Europa het grote-keukens-monopolie zouden hebben. Iemand die in mijn verslag beschreven staat als 'gekke man met snor', (sorry als ik dat bent) riposteerde hevig. Uiteindelijk vond men dat bij het opstellen van de begroting voor volgend jaar rekening gehouden dient te worden met de bestaande reserve-saldi, dat de VHG de keukens inmoet en daarvan verslag dient uit te brengen bij de dirrie (zoals de directeur-generaal in een speelse bui welens wordt genoemd). Op 2 april komen de kookketels dan weer op de SoR.-agenda, Peeters hoopte dat Vandeveld dan met prijsoffertes op de proppen zou komen. Vandeveld riep toen met luide stem: "Ha, dat kan niet!". Geduldig legde hij ons uit dat hijzelf ook AEG en Rubens dezelfde zijn, 't was heel ingewikkeld, de ketels van AEG zouden van bij Rubens komen en de schuldenszels van Rubens van bij AEG, zoets. SoR'er Sven Gondry gaf de tip in dat geval klacht in te dienen bij een of andere EEG-commissie, dat mag namelijk niet, zo'n klacht. Het zou de SoR. nog heel wat kunnen opleveren, zo'n klacht.

VLIR-VUB.

U was de Algemene Studentenkoördinatie waarschijnlijk al lang vergeten, maar op de SoR. werd laatst overlegd of

er geen 10.000 fr aan die gastjes kon worden gegeven, om de akties te ondersteunen. Pluto Reuter, het kersverse dienshoofd van Kultuur, vond dat ze al meer dan genoeg geld hadden verbruikt bij het bezeten van de Vubtiek. "Aha!", kregen sommigen een aha-erlebnis, "en wie heeft die in de Vubtiek binnengelaten?". Waarop de vergadering een ware detective werd: iedereen opperde een schuldige. Het was er één ge-Etienne, -Willy, -Yolande, -Geert, -Jo, -Paul, -Annie...

Ook SoR.-lid Sumio Yoshimi vond dat het ASKO (dat trouwens niet eens meer bestaat) geen recht meer had op geld, anders zou het voor om 't even wie veel te gemakkelijk zijn bijvoorbeeld een VLIR-VUB op te richten om zijn spaarcentjes wat aan te dikken! (Oh jeezus, ons spaarwijn wordt hier al helemaal hyper!) Uiteindelijk werd genoteerd dat de SoR. niet wenste over te gaan tot het geven van 10.000 fr. aan het ASKO en dat ze, als ze toch gefancierd willen worden, met gedetailleerde plannen naar de SoR. moet komen, dan zal die er nog eens over nadenken.

Krantenkiosk.

Dit was ook niet zo'n vrolijk hoofdstukje. 'k Weet niet of je het al gezien hebt, maar in het cafetaria staat er een krantenkiosk. Het was de onangename taak van Etienne Vandeveld (wederom) de eerste drie maanden van dit dappere bouwseizoen te evalueren. De krantenkiosk zou per dag 30.000 fr. moeten ontvangen, maar er rollen er maar 15.000 over de toonbank! Erg, dat vind ik ook. Vooral omdat Vandeveld aankondigde dat het kioskje op het einde van dit jaar voor 1/2 tot 1 miljoen deficitair zal zijn, als 't zo doorgaat. Tja, Yvon Vermaillen herinnerde iedereen eraan dat er destijds iemand buitengegoid is wegens wanbeheer in de Vubtiek. Blijkbaar werd die persoon dus ten onrechte de laan uit gestuurd, vermits er nog steeds wanbeheer is!

"Er was toen wanbeheer!", piepte Peeters snel, "Als er nu geen beter beheer komt vliegt die persoon ook buiten!". "Maar misschien helpt 'langer open blijven', interpellende Sven Gondry, "De kiosk is vaak dicht als ik er net iets van nodig heb!" (Instemmend gemompel weerklinkt). Na een ellenlange discussie, waarin Vandeveld vertelt dat de kiosk-man 3 weken ziek is geweest, zodat verschillende personen, waaronder hijzelf, hebben moeten inspringen, vandaar de onregelmatige openingsuren enzovoort enzovoort, 't was wel interessant hoor, vooral omdat Peeters een beetje steigerde, zei voorzitter Deryuck met krachtige stem dat hij weigert een kiosk te evalueren die slecht beheerd is. En als het niet goed beheerd kan worden, dan moet het maar sluiten. Vandeveld opperde toen dat het toch kon zijn dat de kiosk-man dat niet graag doet, waarop Jan Janssens en Janssens zei dat die dan kon ruilen met iemand die dat wel graag doet, ah ja! Dat leek iedereen een goed idee, dus werk je aan de VUB (leest in de Sociale Sektor) en wil je graag in de kiosk staan, neem dan contact op met de man die er nu in staat ofzo, je ziet maar. Ruilen mag hier. Een nieuwe evaluatie van de kiosk volgt in de maand mei.

Mededelingen.

Dit puntje van de agenda heet eigenlijk 'Mededelingen en binnengekomen stukken'. Het begon met een binnengekomen stuk, een brief van Johan Declercq (in de SoR voor Bewonerscommissie Campus) aan Geert Deryuck. Het eindigde met de tuchtiging van een Nieuwelaan-bewoner, waarover elders in dit leuke blad.

Rondvraag.

Niemand wou nog iets zeggen, afgezien van Yvon: "Het duurt hier lang." "Jeezus, ja!", antwoordden de anderen, alleen A en ik sloegen de ogen ten hemel en dankten God. Een broodje kaas was nu welkom.

Hansje.

besmetting in de medische dossiers van de besmette personen in te schrijven, dit zou tot gevolg hebben dat deze, moesten er zich later gevolgen manifesteren, geen aanspraak op schadevergoeding vanwege de VUB kunnen maken.

STRALINGSGEVAAR IN A2-VUB...

Lama

Het zal je maar gebeuren! Je richt, tussen het bakken van twee sinaasappelpamekoeken door, een VUB-afdeling op van de Humanistische Jongeren en enige tijd later haal je reeds een levensechte Tibetaanse Boeddhist naar de kampus! Die Tibetaan bleek overigens niemand minder dan Lama Ogyen.

Op woensdag 18 maart werd Aula QD inderdaad met het bezoek van dit eerbiedwaardige, rust en vrede uitstralende personage verrijkt. Je werd er zowaar stil van. Het Tibetaanse boeddhisme is een zeer individuele religie. Ze kent zo goed als geen ceremonieel. Lama's hebben nu niet bepaald de gewoonte om met proselitistische bedoelingen zalen ten lande af te reizen. Het avondje VUB kan dan ook meteen als 'original' geklasseerd worden.

Lama kwam een en ander vertellen over zijn visie op leven, natuurlijk ook op dood, en vooral op vrede en de hedendaagse vredesproblematiek. Als dat niet aardig paste in het kader van de Vredesweek van V.O.! Hij vertelde dit in het Chinees, wel te verstaan. Of beter, voor mij totaal niet te verstaan, maar gelukkig werd er simultaan getolkt, recht naar het Nederlands. Na een korte uitzenzetting mocht het -karig opgekomen- publiek alles vragen wat het nu altijd al eens aan een lama had willen vragen. Zoals daar bijvoorbeeld zijn: wat is de relevantie van een zo intensief in zichzelf gekeerde, aan zichzelf werkende religie in een maatschappij waar de 'bedreiging' niet langer van de mens alleen komt, maar ook van reiferende maatschappelijke structuren, en waar de demonen die de kop opsteken, kernkoppes opsteken. Wat Lama daar op antwoordde ga ik hier niet herhalen. U had zelf maar moeten komen luisteren!

Hou ze dus in de gaten, die humanistische jongeren. Wie weet organiseren ze binnende kortste keren een indiaanse vuurdans met John Deer.

In de nieuwe editie van de alomgeprezen 'VUB-magazine' (u weet wel, dat glimmende, aalgladde ding... de fabelteskrant van meneer-PR-den uit, waarin je alleen maar kan afleiden dat de VUB niet minders dan het paradijs op aarde is) lezen we toch dat de Humanistische Jongeren op de VUB oppericht werden in de schoot van V.O. In die schoot liggen ze nu te ripen. De Humanistische jongeren willen zich hier nu wel eens effe bezig houden met uit te kienen hoe onze hedendaagse maatschappij, langs haar flowerpower periode om, elementen uit niet-westerse religies heeft geabsorbeerd. Het boeddhisme en de indiaanse natuurreligies zijn daar wellicht sappige inspiratiebronnen voor geweest. Dit is toch wel overduidelijk, of niet soms? Ik hoor het haar trouwens nog zeggen, vorige week woensdag: "Omdat ik aan de VUB zo ontzettend hard moet werken, ga ik af en toe mijn hersenen wat ventileren door middel van meditatie-oefeningen. Dat kan namelijk in het kleine centrumje waar Lama Ogyen momenteel verblijft, in de Antwerpse Groede Hondstraat. Ha, en dan ha, dan raak ik helemaal 'spaced out' en dan kan ik daarna weer veel beter verder werken". Het is maar dat u het weet.

Klinkt dit Vrij Onderzoek-lasterend om met enkele positieve getuigen verzuichtinkjes over een of andere religie te praten? Stoot ik dan toch op een binnen dit mentale klimaat bestaand taboe? Is het hier nog toegelaten iemand te bewonderen die werkelijk bereid is in iets te geloven, of dat nu religieuze denkbeelden zijn of gewoonweg een handvol idealen. Is het idioot te zeggen dat wij aan de VUB te kritisch zijn geworden, zodat we alleen nog maar cynisch en nors over vrede kunnen praten, of is het idioot om zo'n fanatieke kritiek te zijn?

Fien Makintosh.

WETSONTWERP

Het is maar dat u het weet. Het Ministerie van Onderwijs heeft op 25 februari laatleden een wetsontwerp geproduceerd tot wijziging van verschillende wetten betreffende de academische graden. Daarin staan veel lelijke dingen. Op de voordracht van de Ministers van Onderwijs en op het advies van de Raad van State werd ondermeer het verontrustende artikel 36 bedacht. 83 van dit artikel vermeldt: "Een student kan niet meer dan drie maal ingeschreven worden voor het geheel van de eerste twee studiejaar van om het even welke kandidatuur, in om het even welke Belgische universitaire instelling". 2 keer bissen zal niet meer mogen als dit ontwerp 'erdoor' komt. Trissen In eerste kan en nadien nog een kans wagen om door de tweede kan te worstelen zullen helemaal niet meer kunnen. Van verkapte numerus clausus-les gesproken!

ZWEMMEN IS FIJN, MAAR... WIE ZAL DAT BETALEN?*

Het antwoord op bovenvermelde vraag kennen we eigenlijk nog niet, zelfs niet na de buitengewone vergadering van de Sociale Raad op 19 maart jl.

Het enige agendapunt betrof de sportinfrastructuur, maar bovenal moest nu eindelijk beslist worden of de Sor al dan niet 11 miljoen overhad voor de bouw van het nieuwe zwembad (zie ook pag. 1), een vraag die reeds van 85 in de wandelgangen van gebouw M rondspookte. Aan dat zwembad werd de bouw van een 'sportkafetaria', burelen voor de Sportdienst, bijkomende sportakkomodaties (sauna, judozaal...) en een verbeterde toegang tot het sportgebouw gekoppeld. Daarvoor had de SoR reeds besloten 11 miljoen uit haar sok te toveren. Maar... Ondertussen is er veel veranderd in VUB-land. Reden genoeg om alwéer iedereen met nieuwe rendabiliteitsanalyses, bouwplannen en dergelijke om de oren te slaan...

Enkele bijzonder verhelderende inzichten waren te lezen in de rendabiliteitsanalyse. Het zwembad dat aan de VUB gebouwd zal worden is een zogenaamd 'spartaans' zwembad. Een rechthoekig kuip met water en twee kleedhokken, en het zou zo maar eventjes 50 tot 70 miljoen kosten. Daarenboven zou het jaarlijks, in het gunstigste geval, nog 3 a 4 miljoen verlies laten. Maar, aldus de afgevaardigden van het Hilok, het zwembad is wél nodig, om aan 'akademische behoeften' te kunnen voldoen (nijnt dat niet voortreffelijk op 70 miljoen?)

Hoeveel zegt u?

De zwemplas werd op ongeveer 68 miljoen geraamd. De VUB zal inderdaad ook zoveel geld aan overheidssubsidie krijgen. Probleem is dat de mensen van de sportraad en van het Hilok, de aanbouw van een sportkafetaria het hart van het sportkoppel' ondertussen als een even grote academische eis(noodzaak) zijn gaan beschouwen. In het commentaar bij de plannen noemen zij het immers '1 architectonisch geheel'. Voor die bijkomende zaken werden in de tijd de 11 SoR miljoen vastgelegd. De vraag was, of de SoR ook in maart 1987 nog dat standpunt kon handhaven, nadat sinte Anna op bezoek was geweest. Kon er bijvoorbeeld nog een 'kado' van 11 miljoen gegeven worden aan de sportdiensten voor iets dat men als een 'akademische' behoefte bestempelde terwijl andere, meer sociaal primordiale diensten zo hard de buikriem hebben moeten aantrekken voor de begroting 1987? De Sor redeneerde als volgt...

Als het zwembad ware prioriteit is, zou men het kunnen bouwen met het overheidsgeld dat daarvoor voorzien is.

Zijn die andere geplande voorzieningen even primordiaal, dan zijn zij wellicht ook academische noden. Burelen voor de sportdienst, een sportkafetaria, vergroting van de sportinfrastructuur voor het hilok dus, zijn nu niet bepaald sociale noden waar je zonder skrupulies een toch al bezuinigende SoR voor kan aanspreken.

Andere geldschietter.

Merkwaardig is dat men de aanbouw van het zwembad koppig blijft koppelen aan de uitbouw van de andere zaken (kafetaria ea). Voor het zwembad alleen beschikt men wel degelijk over het benodigde geld. Het jaarlijkse deficit zou eventueel nog wel door de academische sektor gedragen kunnen worden. Het idee van de Sor was het hilok met zijn academische behoeften naar een andere geldschietter te verwijzen. Het is inderdaad niet mooi gelden van de sociale sektor studenten te gebruiken om tekorten in andere sectoren te dekken. Misschien heeft de Raad van Beheer nog wat in zijn spaarwijn? Op naar The Big Boss, dachten (moesten) Sor voor en -onderzitter (ondervoorzitter bedoelen wij hier, niet voorzenderzitter) voor een hearing de volgende ochtend. De rektor moet nogal misnoegd geweest zijn. Rektor Locuffier heeft te kennen gegeven niet over de 11 miljoen te beschikken om aan die academische nood te vervullen. Hij heeft echter wel 72 miljoen uitgegeven voor de aankoop van het arsenaal. Het arsenaal was immers noodzakelijk voor de uitbouw van het bedrijventercentrum. Bedrijventercentra zijn dus academisch belangrijker dan de behoefte aan een zwembad van het HILOK.

Plotseling echter...

...werd melding gemaakt dat een aantal VUB-personaliteiten -indien die 11 miljoen toch onmisbaar blijken te zijn- uit de eigen fondsen zouden putten, eventueel aangevuld met 'schenkingen' (een zeer duistere term, akkoord) uit de privé-sektor. Aldus zou toch reeds zoals voorzien met de bouw begonnen kunnen worden. Ook gaan enkele studenten waarschijnlijk vanaf volgende week kollekties opstarten, maar of dit veel zou uithalen konden we niet meer vernemen. Onze bron was gaan zwemmen.

Het Sor-Team.

*...wie heeft zoveel geld, wie heeft zoveel ping ping ping, ja wie heeft dat besteld. Trad. volkswijze.

Uitstraling

Een tiental Moecials geleiden kon u lezen hoe op de campus in Jette het cyclotron feestelijk werd ingehuldigd. Een twaalf maanden geleden kon u in de krant (in de Morgen alleszins) lezen hoe diezelfde cyclotron zorgde voor enige uitstraling. Doorgaans is de VUB gelukkig als wat met uitstraling, maar deze keer ging het niet over uitstraling en permanente vorming maar over een heuse radioactieve straling. In het artikel stond dat de VUB zijn best deed om de zaak in de doofpot te steken. wat gebeurde er?

Op 25 november was men tijdens een DAD (dienstbetoan aan derden)-opdracht gezellig meta-jodo-benzylguanidine (wees gerust, om de tekst te kunnen volgen moet u niet weten wat dat is) aan het merken met radioactieve jood (I-131). Dit gebeurt in nogal dure reactieflesjes met een soort pakkings en een bakkelieten schroefdeksel, deze schroefdeksel begaf het en zo kon een aanzienlijke hoeveelheid I-131 zich verspreiden in de lokalen. Dit incident gebeurde in een open ruimte in afwezigheid van de operator zodat het gas zich vrij kon verspreiden. De omvang van de besmetting met radioactief materiaal vereiste de tussenkomst van de dienst afvalbehandling van het studiecentrum voor kernenergie te Mol. Oppervlaktebesmettingen overschreden op sommige plaatsen 4000 maal de toelaatbare waarde terwijl de luchtbesmetting onder die waarden zouden zijn gebleven. Bij drie personeelsleden werden besmettingen van haar, schildklier en kleding gekonstateerd, beneden de maximale toelaatbare waarde echter (maar zoals bij het Tchernobyl-ongeval bleek willen die maximale waarden nogal eens verschillen). Het incident werd veroorzaakt door het herbruiken van de reactieflesjes die eigenlijk maar één keer mogen worden gebruikt, in tijden van besparingen moet men creatief zijn, nietwaar. Iemand van het ACOD vertelde ons tijdens het interview dat u elders in deze Mocial kan lezen) dat de VUB eerst weigerde om de

Opnieuw verkiezingskoorts gesignaleerd te VUB.

Sociale verkiezingen.

Op maandag 6 april, van 9 tot 16 uur, zijn het sociale verkiezingen aan de VUB. Als student heeft het geen zin om je nog vlug kandidaat te gaan stellen, want het gaat deze keer om de sociale verkiezingen van het personeel. Om de vier jaar hebben die sociale verkiezingen plaats in alle Belgische bedrijven en instellingen met minimum 50 werknemers. De Moeial is dan wel een studentenblad, maar omdat ook studenten wel eens verder mogen kijken dan hun neus lang is besteden we toch aandacht aan deze verkiezingen voor het administratief en technisch personeel (ATP) en voor het onderwijzend en wetenschappelijk personeel (OWP). Verkiezingen voor het personeel verlopen iets formeler dan die voor studenten, lijsten worden niet ad hoc samengesteld met de eerste de beste die er op wil maar zijn vakbondlijsten. De twee vakbonden die een lijst indienen aan de VUB zijn het liberale VSOA (Vrij Syndikaat van het Openbaar Ambt), onderdeel van de Algemene Centrale van Liberale Vakbonden van België en het socialistische ACOD (Algemene Centrale der Openbare Diensten), van het Algemeen Belgisch Vakverbond. O ja, de verkiezingen dienen om de werknemersvertegenwoordiging in de ondernemingsraad (OR) en in het Comité voor veiligheid, gezondheid (cvh), en verfraaiing van de werkplaats aan te duiden. Wij interviewden mensen van de twee lijsten. Aan de vertegenwoordiger van het VSOA om uit de doeken te doen wat die verkiezingen inhouden.

Het VSOA.

Voor ons zit Christian Koninckx, conservator van de bibliotheek, voorzitter van VSOA en lijsttrekker van de kaderlijst voor de OR.

CK: Elke vier jaar worden sociale verkiezingen gehouden in bedrijven met minstens 50 werknemers. Nieuw aan de verkiezingen van '87 aan de VUB is dat er voor de Ondernemingsraad twee kieskorpsen zijn. Eenzijds is er het kaderpersoneel, dat is het ATP vanaf de graad van adjunct-adviseur, de voltijdse hoogleraren en de vastbenoemde voltijdse wetenschappelijk medewerkers, zij moeten twee vertegenwoordigers aanduiden. Anderzijds zijn er de bedienden, de rest, die moeten tien vertegenwoordigers aanduiden. Voor het CVH is er maar één kieskorps dat tien vertegenwoordigers kiest.

DM: Hoe is de verdeling nu in de ondernemingsraad?
CK: De ACOD heeft zes verkozenen, het VSOA er vier.

DM: Wat is die ondernemingsraad eigenlijk?
CK: De OR is heel weinig, zij kan advies uitbrengen over alles wat het beheer van de universiteit aangaat, zij keurt de begroting en heeft de sociale voorzieningen voor het personeel in handen, het restaurant, sportvoorzieningen e.d. De OR is toch interessant omdat het het enige orgaan is met democratische representativiteit van het personeel.
DM: Hoeveel mensen moeten er gaan stemmen?
CK: Er zijn zo'n 1870 bedienden en ongeveer 270 kaders.

OPENBARE SECTOR VAN DE A.C.L.V.B.

DM: Wat zijn de uitgangspunten van het VSOA, wat willen jullie?
CK: Wij hebben het voordeel dat wij geen werkgevers zijn. Voor ons is het duidelijk dat aan de VUB de ACOD zowel de raad van beheer als al de rest in handen heeft, de rode mist is hier overwegend, en niet de blauwe. Dat is voor ons gemakkelijker, wij hoeven niet op te komen tegen mensen van dezelfde kleur. Dat wil ook zeggen dat wij in een minderheidspositie zitten, wij hebben niet de grote en belangrijke functies.

Deze situatie kan vervelend zijn voor hen. Een tijdje geleden is een belangrijk voorman van de ACOD gepromoveerd naar een hogere post en de ACOD is zo 'onthoofd'. Die man heeft zichzelf teruggetrokken alhoewel hij een tijd nu eens in de werkgeversdelegatie heeft gezeten, en dan op een volgende vergadering bij de werknemersdelegatie, zeer eigenaardig. Wat het VSOA o.a. wil verbeteren is de representativiteit van het ATP in de raad van beheer. Alle voorstellen van syndikale zijde in de commissie voor de herziening van het organiek statuut om meer personeel vertegenwoordigt te zien in de RvB zijn weggewuifd.

Waar de liberalen ook altijd voor zijn opgekomen is dat wij eerder voor een individuele tegemoetkoming in de sociale voorzieningen zijn dan voor kollektieve. De universiteit heeft niet als taak het inrichten van meerdere kinderkrabben, van allerlei voorzieningen die al bestaan in de rest van de maatschappij. Ik denk bv. aan de medische dienst of de psychologische bijstand. Het zou veel goedkoper zijn voor de universiteit van de mensen terug te betalen als ze naar een dokter in Brussel geweest zijn dan zelf een hele dienst in stand te houden, hetzelfde zou kunnen gezegd worden voor de studenten. Die mensen van zo'n dienst hebben zeker geen klanten de hele dag rond. We zouden toch net zo goed een lagere school kunnen oprichten of een reisbureau of een winkel voor brood en vlees door de universiteit gesubsidieerd. Als er geld genoeg is mag men dat doen, maar men kan het geld nu voor betere zaken gebruiken, begeleiding van de studenten of meer versers.

DM: Zijn er bindingen en overeenkomsten tussen de liberale vakbond en de liberale partij?
CK: Nee, geen enkele! Zelfs niet met de top van de liberale partij. Er zijn misschien wel een aantal mensen die bindingen hebben met de PVV, en zelfs een grote inzet in die partij, maar dat is toeval.

DM: Wat denkt het VSOA over de (onderwijs)maatregelen van de regering?
CK: We zitten in een algemene politiek van besparingen en wij treden die bij, zeker VSOA-VUB. Dat wil niet zeggen dat hier en daar minder of op een ander manier moet worden bespaard. Maar het VSOA is tegen de besparingen in het onderwijs, de voorzitter van VSOA is vaak genoeg op TV geweest om dat te bevestigen. VSOA heeft geen studenten, alleen personeel en wij hebben aan de universiteit niets in te leveren. Men kan zich de vraag stellen of we niet meer solidair met de studenten moeten zijn. De studenten, één van die twee komités, zijn het komen vragen, zelfs financiële steun, het leek ons wel eerder verward vermits er al een schisma bestond.

DM: Bij de vorige verkiezingen beschuldigde ACOD uw vakbond ervan dat haar verkozenen niet opdaagden op de vergaderingen.
CK: Dat is juist, ik heb dat ook verklaard in een pamflet dat dat korrekt was. Wij hadden drie of vier afgevaardigden, daar is één van ziek gevallen en een andere naar een ministerie gegaan en meteen waren we gehalveerd. Wij geven dat volmondig toe maar nu kan ik precies het tegenovergestelde zeggen van de ACOD. Hoewel zij zes mandaten hebben zijn zij soms maar met twee om hun taak waar te nemen. Wij hebben er een punt van gemaakt om onze aanwezigheid te verbeteren.

DM: Zijn er veel mensen aangesloten?
CK: Een kleine minderheid van het personeel is aangesloten bij een vakbond. Dat is ook heel duur, bij ons kost dat nu 3000 fr. per jaar. Ons ledenaantal stijgt een beetje, terwijl dat van de ACOD is teruggegaan. Kwa aantal aangeslotenen staan we misschien op hetzelfde peil.

DM: Bedankt.

De ACOD.

De ACOD verscheen met vier mensen op de afspraak, Waren onze gesprekspartners: Frank Winter, voorzitter van ACOD onderwijs, dat is de vakbond van het academisch personeel. Hij is taalleraar Engels met de graad eerstaanwezende assistent en staat op de 11de plaats voor het comité voor veiligheid en hygiëne.

Yvan Vernailen, werkt op het rekencentrum, voorzitter van ACOD-ATP, tweede kandidaat voor de ondernemingsraad. Oscar Steenhaut (niet te verwarren met professor Steenhaut, dat is iemand anders) werkt op de dienst metallurgie in de faculteit toegepaste wetenschappen en is lijsttrekker voor de ondernemingsraad. Sam Biesemans, diensthoofd van UCOV (Universitair Centrum voor Ontwikkeling en Vrede), is plaatsvervanger op de lijst voor de ondernemingsraad.

DM: Zijn die sociale verkiezingen belangrijk, en hebben de ondernemingsraad en het comité voor veiligheid en hygiëne wel zoveel nut?

YV: Die verkiezingen hebben belang zowel op nationaal als op plaatselijk vlak. Nationaal kan men de representativiteit van de vakbonden meten, het aantal mandaten behaalt bepaalt het aantal mandaten van iedere vakbond in de nationale overlegkomités. Plaatselijk, op instellingsvlak, wordt ook de representativiteit van de vakbonden gemeten en een grote deelname aan die verkiezingen geeft dan ook een grotere kracht aan de ondernemingsraad om daar allerlei zaken te verwezenlijken. Er is bij wet vastgelegd wat de ondernemingsraad kan doen. Dat is ten eerste een aantal informatieve taken, een financiële doorlichting van de instelling, dan heb je ook nog een aantal adviezen die de ondernemingsraad kan geven. Die taken kunnen uitgebouwd worden naargelang van de syndikale macht in de instelling zelf, vandaar dat het belangrijk is dat er zoveel mogelijk mensen komen stemmen. Dan heb je ook nog beslissingsbevoegdheid over bv. de jaarlijkse verlofdagen en de bijkomende verlofdagen. Dan is er ook nog het beheer van de maatschappelijke werken, over de sociale dienst van het personeel dus, bv. de maaltijdprijzen in het restaurant. Niet onbelangrijk dus.

DM: En luistert de VUB naar de adviezen van zijn ondernemingsraad?

YV: De nieuwe rector wil het aantal organen van de VUB beperken en wij willen dan ook dat de adviezen van die organen worden overgenomen door de ondernemingsraad. FW: Er bestaat de neiging aan de VUB om te doen alsof men de ondernemingsraad en het comité veiligheid en hygiëne niet nodig heeft, en de neiging om niet te luisteren, zelfs niet voor de wettelijk vastgelegde bevoegdheden, bv. de vastlegging van de vervangingsvakantiedagen als een verlofdag op een zondag valt.

STEM STERK

DM: Er bestaat een ACOD voor het ATP en één voor het OWP, waarvoor dient die splitsing?

FW: Die splitsing dient voor niets, dat is zoals zoveel historisch gegroei. In de scholen was er oorspronkelijk een lerarenbond in de jaren '30 en daarnaast een algemene bond ministeries waarbij de conciërges en het werkpersoneel van de scholen waren aangesloten, zo is het gegroeid dat er twee sectoren zijn, maar geen twee vakbonden. Voor de rest hebben wij een goede samenwerking.

YV: We werken goed samen en die toestand vermijdt dat één van die twee groepen het overwicht krijgt over de andere.

DM: Aan het AZ is er zelfs een BBTk (Bond van Bedienden, Technici en Kaders, ook ABVV) opgericht, hoe zit het daarmee?

FW: Dat komt omdat de ziekenhuissector over het algemeen niet bij het ACOD zit, behalve voor de gemeentelijke ziekenhuizen.

DM: De ACOD is een socialistische vakbond, zijn er bindingen met één of meerdere politieke partijen?

YV: Individueel kunnen de leden aangesloten zijn bij een partij en zelfs een militante rol vervullen binnen een partij maar dat speelt geen enkele rol in de komitéwerking aan de VUB. Het is bv. niet zo dat de SP een overwicht zou hebben op de vakbondswerking aan de VUB.

OS: De partijen hebben geen invloed op de standpunten die worden ingenomen door de vakbond.

SB: Ik denk bv. aan KB nr. 434 m.b.t. het statuut van het personeel van de sociale sector. Hierdoor heerst er grote onzekerheid bij dat personeel over welk statuut men nu eigenlijk heeft, men heeft geen rechtszekerheid over dat statuut. Het ACOD heeft een alternatief voor het CAO klaar en ik hoop dat het personeel van de sociale sector dan ook massaal gaat stemmen, op het ACOD.

YV: Al de maatregelen die in het algemeen in het nadeel zijn voor werknemers zijn dat ook voor het personeel van de universiteit.

OS: De gevolgen van de regeringsmaatregelen voor het personeel van de faculteit toegepaste wetenschappen zijn dat er personeel verdwijnt, omdat de fondsen worden afgebovend. Nu op één jaar zie ik bij ons twee mensen verdwijnen.

FW: Hetzelfde voor het WP, er is de beperking van de mogelijkheid van vaste benoeming tot een numeriek maximum, nl. 40% mag vastbenoemd zijn, een maximumkontraat is i.p.v. 10 jaar 6 jaar geworden als assistent. De assistenten moeten meer en meer les gaan geven. Dit is nadelig voor het personeel en onrechtstreeks ook voor de studenten. De belangen van academisch personeel en studenten zijn identiek.

DM: Zijn er nog belangrijke punten waarmee jullie je willen bezighouden in de ondernemingsraad en het comité voor veiligheid en hygiëne?

SB: I.v.m. de onveiligheid op de kampus zullen wij met de vakbond zeker moeten bespreken welk soort veiligheid we willen op de campus. Willen we privébeveiligingsfirma's of meer eigen bewakingspersoneel?

DM: Het VSOA stelt dat de VUB in een soort rode mist zit, zowel het beheer als het personeel is vooral socialistisch getint. Dat brengt belangenvermenging met zich mee, soms ook onduidelijkheid, vertegenwoordigt een bepaalde persoon na bv. een promotie nu het personeel of de werkgever? De socialisten zouden er ook voor zorgen dat zij de belangrijke functies in handen houden of krijgen. Levert deze situatie geen problemen op?

YV: Ik zou daar allereerst een vraagteken bij willen plaatsen. In dat beheer zitten wel 'socialistisch getinte' mensen maar die hebben daarom, in de meeste gevallen toch niet, niet iets met de vakbond te maken. En bij de hervorming van de administratie vorig jaar zijn er toch een heel aantal 'liberaal getinte' maar daarom niet bij het VSOA aangesloten mensen op belangrijke plaatsen gekomen. Daar heeft de vakbond en het gewone personeel niets mee te maken. Het beheer heeft wel iemand van het ACOD naar een belangrijke functie binnen het beheer, de personeelsdienst, gehaald, maar dat was omdat die persoon in die aangelegenheden zeer bevoegd was. Dat waren dus twee vliegen in één klap voor het beheer, een bevoegd iemand op die post en de syndikale slagkracht op dat moment vermindert.

FW: Er kan geen onduidelijkheid bestaan, als er iemand met een syndikaal mandaat een beleidsfunctie krijgt aan de universiteit, vervalt zijn syndikaal mandaat. Daar problemen in zoeken is een tikkelige paranoia.

DM: Vier jaar geleden werd de verkiezingscampagne intensiever gevoerd heb ik de indruk, toen hingen er affiches met foto's, er waren pamfletten. Zijn de sociale verkiezingen minder belangrijk geworden?

OS: Er gaat nog een propagandacampagne beginnen, volgende week of zo (vorige week dus, nvd.r.)

DM: Vorige keer verveten jullie de liberalen dat hun verkozenen niet naar de vergaderingen kwamen, en nu beweren zij het omgekeerde, jullie verkozenen zouden de afgelopen vier jaar niet hebben uitgeblonken in aanwezigheid.

FW: Het omgekeerde kunnen ze moeilijk beweren, ik denk dat de aanwezigheid van de liberalen ongeveer hetzelfde is gebleven en dat, als men de statistieken nakijkt, men ziet dat in deze legislatuur er bepaalde militanten van ACOD ook dikwijls afwezig waren. Het omgekeerde is in ieder geval niet waar.
SB: Wat de samenwerking tussen de twee vakbonden betreft zou ik toch willen zeggen dat we nu in een toestand van verhoogde concurrentie zitten door de verkiezingen maar ik hoop dat er daarna in het belang van het personeel eenfront kan worden gevormd in de verschillende komités.

OS: Ik ben het daar wel mee eens, maar ik voel toch een wantrouwen van de andere kant.

DM: De regeringsmaatregelen inzake onderwijs en al de rest. Ik neem aan dat jullie die niet erg toejuichten, maar vertel eens, wat zijn de gevolgen voor het personeel ervan?

En dan is er ook nog de verontrustende rol die de rijkswacht heeft op de kampus, voor alle gevallen van misdrijven wordt een beroep gedaan op de rijkswacht. En de rijkswacht, de BOB in het bijzonder, is geen neutrale dienst in onze staat, die heeft ook een duidelijke politieke functie. Er zijn praktisch twee BOB'ers verbonden aan de VUB, die lopen hier overal rond, die kennen de gebouwen perfect enz. Dit is niet zo gezond voor al de politiek actieve studenten en personeelsleden. Dat is een debat dat we zeker moeten voeren binnen de vakbond, het comité veiligheid en gezondheid en binnen de studentenbevolking.

DM: Bedankt heren.

THEATER

DE SOLDAAT/FACTEUR EN RACHEL

Door: De Sluipende Armoede

Gent is naast een florierende kunststad ook een muziek- en theatermekka. Verbindingslijnen tussen de diverse disciplines zijn er zat maar af en toe keert iedereen naar zijn oorspronkelijke hokje terug. Arne Sierens maakte al een operastapje met Johan De Smet en Vincent D'Hondt maar stopt nu al zijn vakmanschap in het pure theaterwerk. "De Soldaat-Facteur en Rachel" is een dubbelstuk, geïnspireerd op archiefstukken uit de Eerste Wereldoorlog, dat zich afspeelt in de frontlijn.

Allebei zijn het alledaagse vertelsels over alledaagse mensen die met het oorlogsgebeuren geconfronteerd worden. Het ene verhaal handelt over een soldaat-facteur die naar het front wordt gestuurd nadat hij een sergeant heeft afgerost. Zijn grote liefde Hortense ziet hij nooit meer terug... Rachel werkt als hulpe bij een rijke familie in Houthem en wordt verliefd op een veel oudere soldaat, die echter na een herstelperiode naar zijn eenheid terugkeert. Zij blijft zwanger achter.

De facteur en Rachel overleven het wel maar de oorlog laat diepe sporen na. Tijdens hun werk vertellen ze over hun angsten, liefde, machteloosheid en trots. Beide stukken zitten in mekaar gestrengeld en getulgen van een sterk realisme.

Het wirookwerk laten we aan de heren recensenten over:

"Als feeks bereikt Gert Portael een speelniveau van zeer grote kwaliteit en als Rachel doet ze daar niets van af, hoe totaal verschillend de opgave nu ook is. Ze bewijst gewoon hoe genuanceerd en veelzijdig een actrice kan zijn." Roger Arteele in Knack 12/11/86.

"Authenticiteit zonder folklore, poëzie in eenvoud, men kan niet anders dan Sierens vergelijken met L.P. Boon." Nic Balhazar in De Morgen 10/11/86

Op woe. 1 april 1987 om 20u30
Aula V.U.B. Aud. Qa
Inkom: 150/200fr.

JAN DECLAIR IN "WOLFSKLEM"

"Naargelang de ogen die men heeft,
Klaart alles op,
Verheldert, schittert, leeft
Of verandert in vuil sop."

Jan Declair voorstellen hoeft niet meer. We kennen hem o.a. als gevierd solo-akteur uit: "De Tijger en andere Verhalen", "Obscène Fabels"... In die verhalen staan mensen centraal: goden en heersers worden van hun voetstuk gehaald en dit via een soms blijvende humor. Enige acteur: Jan Declair, geen andere spelers, noch toneelattributen of decor.

In "Wolfsklem", het nieuwste stuk dat Pjeroo Roobjee voor Declair schreef, staan er voor 't eerst sinds jaren terug medespelers op de planken, met name Els Dotterman en Marc Van Eeghem, in een decor van beeldend kunstenaar Frank Maleu.

Voor het verhaal zelf werd gepuurd uit het dierenepos "Ysengrimus", een 12de eeuwse voorloper van "Van den Vos Reynaerde": "Wie de macht heeft, krijgt ook het gelijk aan zijn kant". Thema dat ook vandaag nog opgaat en als dusdanig door Pjeroo Roobjee naar 1987 werd vertaald. Er staat dus geen lijfeigene op scène, maar Jeanke (Jan Declair), een gemene noemer voor al die Jannen met hun pet."

Op woe. 29 april 1987 om 20u30
Aula V.U.B. Aud. Qa
Inkom: 150/200fr.

VIDEOGRAFIE

VIDEOTHEATER

DONDERDAG 2 APRIL '87
20u00 FAUST deel 1
OLGA MADSEN

VRIJDAG 3 APRIL '87
20u00 FAUST deel 2
OLGA MADSEN

KULTURKOFFEE V.U.B.
toegang gratis

ORG. DIENST KULTUUR, CENTRUM VOOR TAAL
EN LITERATUURWETENSCHAP, S.P.V.
TEL. 02/641 33 87 - 02/641 23 23

Wordt verwacht :

BELGISCHE VIDEOPRODUCTIES

Op ma. 27 april 1987 om 20u
Galery' V.U.B.
Inkom: 50fr.

TENTOONSTELLING

ALAIN BILTEREYST

"Deze veelzijdige Brusselse kunstenaar leeft 'overleefd', zegt hij van zijn penseel. Hij maakt schilderijen in acryl en vinylverf, fresko's in grote gebouwen (dancing "Le Beau Bruxelles" onlangs), geeft les in lithografie (steendruk), illustreert tijdschriften en doet af en toe een opdracht voor een reclamebureau. Als hij in een ontwikkeld land woonde, zou hij rijk zijn. (sic)" A.B.

De tentoonstelling blijft te bekijken t.e.m. do. 16 april - alle werkdagen van : 10 tot 17u in Galery' V.U.B. en van 12 tot 24u in het V.U.B. Kulturkaffee

DE MOOIESTE LIEFDESFILMS

"HET RIJK DER ZINNEN"

TE ZIEN, NA MEER DAN 10 JAAR VERBOD!!!

Wanneer een reeks als "De Mooiste Liefdesfilms" opgezet wordt, is het bijna een 'must' de film "Het Rijk der Zinnen" te vertonen. Dit meesterwerk, dat Nagisa Oshima in 1976 maakte, is gebaseerd op een historische gebeurtenis uit 1936. Een Japans dienstmeisje wordt de minnares van haar werkgever. Het wordt een passievolle liefde die er uiteindelijk toe leidt dat het meisje, Sada geheten - de connotaties met de befaamde marquis de Sade is niet ver - de man wurgt. Hijzelf had haar daartoe aangevoerd. Sada snijdt zijn geslachtsdelen af en loopt daarmee vier dagen door de straten voordat zij wordt gearresteerd. De film is opgebouwd uit uitvoerige beelden van alle intimiteiten die plaatsgrijpen tussen twee letterlijk van elkaar bezeten mensen, van een verterende passie 'tot de dood erop volgt', een film die naast schok-effecten beeldenreeksen van een lyrische schoonheid bevat.

Maatschappelijk engagement schijnt ver te zoeken in een verhaal over een liefdespaar dat zich terugtrekt in een erotische privé-wereld voor een bijna onafgebroken reeks copulaties, terwijl buiten het Japane leger zich opmaakt (het is 1936) voor Imperialistische avonturen. Op de kritiek dat zijn politiek en maatschappelijk engagement in de verdrinking is geraakt, antwoordt Oshima dat het toch een daad van betekenis is, blijk te geven van onverschilligheid jegens de politiek.

Nagisa Oshima: "In deze film wilde ik uitsluitend gebaren en woorden gebruiken die uit één bepaalde taal afkomstig zijn: de taal van de sexualiteit. Was het anders uitgevallen, dan zou ik de film als mislukt hebben beschouwd. De sfeer waarin het verhaal zich voltrekt is die van Liefde en Dood, een sfeer waarvan heel Japan is doortrokken. Het zou mij, en alle andere Japanners, shockeren als Sada zou worden betiteld als moordenaar. Misschien maken Sada en Kitsujo in het begin de indruk libertijnen te zijn. Maar na verloop van tijd worden het toch een soort heiligen en ik hoop dat iedereen dat begrijpt. Aan het einde van de film wordt eraan herinnert dat Sada vier dagen na de wurging, stralend van geluk gevonden wordt met de geslachtsorganen van haar minnaar in de hand. Deze feitelijke omstandigheid, die in alle politierapporten werd vermeld, gaf mij de inspiratie voor de laatste opname, zonder welke de film van het begin tot het eind vals zou zijn geweest. Als ik mezelf zou moeten samenvatten in een filmbeeld, dan koos ik een vlam tegen een zwarte achtergrond. In dit opzicht geeft "Het Rijk der Zinnen" heel doelbewust de grenzen aan waartoe deze esthetiek mij heeft gebracht."

Op ma. 6 april 1987 om 20u30
Aula V.U.B. Aud. Qa
Inkom: 50fr.

VOORDRACHT

Voordracht door Michael Amy
"Jasper Johns' Neutraliteit: 1955-1958"

Op woe. 1 april om 20u
Gebouw Y' - 1ste verdieping/naast Kulturkaffee
Toegang gratis
Organisatie: Vlaamse Kring voor Esthetica i.s.m. Trefcentrum Y'

FILM VOORDRACHT

Het tweede deel van de reeks "Kunstfilms van de XXe eeuw" ging niet door zoals gepland was op di. 24 maart, maar zal alsnog plaatsvinden met volgend programma en op volgende data.

"The Draughtman's Contract"
filmvoorstelling op do. 2 april om 20u
Aula V.U.B. Aud.Qc

"Het Fayoumpportret"
voordracht door Prof. Clarisse
op woe. 8 april om 20u
Galery' V.U.B. (boven Kulturkaffee)

Kunstfilms van de XXe eeuw - deel 2 :
"Jackson Pollock" P. Falkenberg/H. Namuth
"Malevitch et le suprématisme" Y. Kovacs

"A propos de Giacometti" L. Godevais

"Anémic Cinéma" M. Duchamp
"Ballet Mécanique" F. Léger
"Etoile de mer" M. Ray

"La leçon des choses ou Magritte" L. de Heusch
op do. 9 april om 20u
Aula V.U.B. Aud. Qc

Organisatie: studentenkring K.A.T., Kunstgeschiedenis & Archeologie i.s.m. Dienst Kultur V.U.B.

POEZIE

ROLAND JOORIS (1936)

komt spreken over eigen werk: Het museum van de zomer, Bladstijl, Gedichten 58-78, Laarne, Akker.

Prijzen: Tweejaarlijkse Poëzieprijs "De Vlaamse Gids" (76), Jan Campertprijs (79), Prijs van de Vlaamse Provincies (81).

Op di. 7 april 1987 van 12 tot 13u
V.U.B. Gebouw C lokaal 403
Toegang gratis

Organisatie: Rectoraat, Fac. Letteren en Wijsbegeerte & Dienst Kultur V.U.B.

Agenda

Dinsdag 31 maart.

- Ontgroening GERROM.
- Cantus PK - CP - ULB, BSG-zaal, 13 u.
- gratis vat van de studenten-SoR-leden, kultuurkaffee, 24 u.

- Sportkuis WK, 20 u.

- Film: La grande bouffe, organisatie Sociokring + VO, hopelijk zijn er hapjes.

Woensdag 1 april.

- Gratis receptie in het Mociallokaal, 21u.
- TD Kinfé-king.
- Badparty in Kultuurkaffee.

Donderdag 2 april.

- Potzieavond GERROM.
- Fuif: Sociokring + VO in BSG-zaal. optreden: "The Persuaders" aanvang: 22.00 uur
- Algemene Vergadering van het BSG in lokaal K1. Goedkeuring van moreel en financiële verslag en voorstelling van het nieuwe BSG-bestuur.

Zaterdag 4 april.

- GERROM ontmoetingsdag.

Maandag 6 april.

- Ontgroeningskantus KEPS, BSG-zaal, 19u.30.

Dinsdag 7 april.

- Film: "Top Gun", Org.: Antverpia, QC, 20 u.

Woensdag 8 april.

- Filmtweedaagse GERROM. "Crocodile Dundee", QC.

Donderdag 9 april.

- Filmtweedaagse GERROM. "The Name of the Rose", QC.

Vrijdag 10 april.

- PK-bal, cultuurcentrum Oudergem, deuren 21 u.

Maar nu wordt het toch echt wel hoogtijd om die taken nog te maken en om te beginnen blokken!

Deze agenda wordt samengesteld met gegevens uit het BSG-boek, als u dus wilt dat er in De Mocial meer staat dan enkel "film", zonder wie, waar, wanneer en welke, moet u dat in het BSG-boek vermelden.

SEX & DRUGS & ROCK'N ROLL? MOET ER NOG ZOUT ZIJN?

FREE PODIUM

Tussen de inspirerende, esthetisch vormgegeven gebouwen van de VUB bloeit een waar artiestencircuit. Nenece, we hebben het nu eens niet over de profs, want die doen niks anders dan te kijken staan. Tijdens het vrij podium van de Perskring mochten eindelijk de studenten eens voor aap staan op het podium van QA.

Een uur te laat begon de langverwachte vertoning. We hadden ons al op het ergste voorbereid, en zo ook de rest van de overigen toch maar halfgevoelde zaal. (De andere helft zal wel zijn gevlucht voor de krakende diskostampers die als achtergrondmuziek (!!) dienst deden. Het begin was heel hoopgevend: een in pak gehulde (!!!!!) Robert P. kwam ons zijn presentatiefalantent tonen. De openingsakt was een band die van plan was om zoveel mogelijk dezelfde nummers in een zo lang mogelijke tijd te spelen, en dat lukte uitstekend. Daarna kwam onze geliefde cartoonist Dik Peke, die afgang als een levenschte gieter, dankzij de defekte geluidsinstallatie. Gevolgd door de verrassing van de avond: het Brusselsch Knapenkoor, in samenwerking met de charmante laureate van verleden jaar. Toen de zaal weer een beetje bijgekomen was kregen we een allerliefst stukje gitaarmuziek te horen. En toen, en toen, en toen....

Direct na de pauze begon de inleiding tot het Klapstuk van de avond: een volkomen bezopen Waalse band met een supportersploeg die ongeveer evenveel herraic wist te produceren. De meningen over deze band waren nogal verdeeld: zijzelf vonden het geweld, de rest van de toehoorders was er minder mee ingenomen. Toen de trouwe supporters de show begonnen op te fleuren met rondvliegende bierblikjes en stoelen stapte een moedige Robert het podium op om ze (de herriescoppers) eruit te gooien, en dat werd hem door iedereen behalve de band in dank afgenomen. (Jajaja, je ziet het al aankomen, nu gaat het spannend worden....) De concentratie aan rondvliegende bierblikjes en stoelen verhoogde de bereikte een hoogtepunt... Plotseling flitste het licht uit, de spot aan, en daar stonden drie eigentijdse Rambo's. Nuja, eigenlijk maar twee en een klein dik 'halframbootje' (Robert). De spierbundels werden al gauw bedreigd door de lallende band en hun supporters. Bedreigd worden in je tanga-slipje is niet leuk, al heb je nog zoveel geoliede spieren. Gevolg: de heren Rambo's hingen hun tanga aan de wilgen en stapten het af. Toen er dus niemand meer op het podium stond (durfde te staan?) heeft het publiek dan maar een eigen show gekreerd, een roep- en jolevenement (Vlaamse studenten versus Waalse fans) dat zijn weerga niet kent. Pas echt leuk werd het toen een bodybuilder die wel durfde het podium opstapen. Hij daagde de heren Waalse supporters uit om dan maar eens te laten zien dat ze durfden te vechten, maar helaas, dat durfden ze niet. Jammer genoeg zijn er dus geen bloedige feiten te melden. Wat een afgang! Dat vonden ze zelf ook en daarom zijn ze maar afgedropen.

Na zijn heraad achter de coulissen werd de boel dan maar stopgezet, het enige wat de organisatie overbleef. En zo is het MYSTERIE VAN DE JURY blijven bestaan. Wie en Wat de jury was, is tot op heden een onontsleurd geheim, beste jongens en meisjes. Vertrouwend op onze eigen goede smaak en objectiviteit hebben we dan maar zelf voor jury gespeeld. En hier, Dames en Heren, volgt dan de uitslag van het Vrij Podium 1987. Volgende nuancering werd gemaakt:

1. DE Scheldpartij
2. Het Brusselsch Knapenkoor.
3. Onze schitterende laureate van verleden jaar: KATIA.
4. Ja, de rest zoeken jullie maar zelf uit.

N.D. & M.K.

Dat hebben we dan weer gehad, de Vredesweek.

U heeft ze weer achter de rug, de debatten, loempia's, fuiven, voordrachten en tentoonstellingen van de universitaire vredesweek. Misschien heeft u wel een vredeslaas bijgewoond. De Nicaraguabana... uit het Kultuurkaffee kwamen ons 's vrijdags bijles de oren uit, maar ja, patria libre o morir (of zoiets) dus slikken. Of de wereldvrede ("en de vrede in je eigen hart!") Fil Bosmans te B.) erdoor dichtert bij is gekomen valt te betwijfelen. Al bij al nemen toch niet zoveel mensen deel aan de activiteiten van de Vredesweek en dan nog vaak de mensen die je niet meer moet overtuigen van het gevaar van kernwapens en boosaardige wapenfabrikanten. De klepper van de week moest het groot debat over 'Wapenbusiness in België en Europa - vredeseconomie als alternatief.' worden, vandaar een verslag. Verder kregen we nog een opgetuigenverslag binnen over iemand die de bedoeling van de vredesweek niet helemaal begrepen had, geweld in Jette. Daar houden we het bij, of de vredesmenu gemaakt heeft weet u zelf beter dan wij (de gustibus et coloribus non disputandum est, Dirk te M.), of zo'n vredesweek zin moet u ook maar zelf bedenken.

Het groot debat had plaats op 18 maart in QB. Het was zo groot dat de rektor het gebeuren opleurde met zijn aanwezigheid en dat hij er zelfs de lessen voor schorst. Misschien kan men in het vervolg voor de studenten die niet naar de aktiviteit gaan waarvoor de lessen worden geschorst bewaakte studie organiseren want 70 aanwezigen is toch niet bijzonder groots, en de rektor zou in het vervolg wel eens kunnen weigeren de lessen te schorsen voor debatten en dan blijft de minder gemotiveerde student zeker weg.

Op het podium zaten zes sprekers, professor Niezing als moderator en inleider, Ernst Gulcher van de Vlaamse vredesuniversiteit, Louis Van Velthoven, SP-volksvertegenwoordiger, Marijke van Hemeltonck, SP-Europarlementslid en voorzitter van de vereniging voor universitaire vredesdagen, Karel De Gucht, PVV-europarlementslid en Ignas Lindemans, voorzitter van Pax Christi Vlaanderen. Terwijl Niezing de wapen-industriële literatuur besprak en vertelde dat er momenteel zo'n 25 oorlogen woeden hield de achter hem opgehangen VUB-vlag het voor bekeken en viel naar beneden, van eerlijke schaamte dat er aan de VUB zo weinig geïnteresseerden voor dit debat rondliepen? Ernst Gulcher was zo verstandig geweest om de belangrijkste stellingen die hij verkondigde te typen en te verspreiden onder het publiek. Hij had het over het dilemma waarmee politici en vakbonden zitten, nl. de minder fraaie gevolgen van de wapenindustrie enerzijds en de werkgelegenheid die ze brengt anderzijds. Volgens Gulcher, en dat werd door de andere sprekers bevestigd is die wapenindustrie helemaal niet die winstgevende werkverschaffer, de Belgische wapenfabrieken hebben het zeer moeilijk. Hij merkte ook op dat het thema 'wapenhandel' ook binnen de vredes-beweging niet buitengewoon veel aandacht krijgt. Van Velthoven lichtte zijn wetsvoorstel over de controle van de wapenhandel toe. Voortaan moet er bij iedere verzending van wapens uit België een bestemmingscertificaat en zal de aankomst ervan gecontroleerd worden door onze diplomaten ter plaatse. Ook moeten volgens hem de leveringscriteria verrijnd worden (ook landen die de mensenrechten niet respecteren mogen geen wapens krijgen) en moet het parlement hierover mee beslissen. Manjke Van Hemeltonck kwam de Internationale Vereniging voor Universitaire Vredesdagen en haar dokumentatiecentrum prijzen en somde enkele nadelen van de wapenindustrie op. In die industrie werken volgens haar te weinig vrouwen. De spin-off voor voorstanders van meer wapenindustrie hoog mee oplopen stelt volgens haar ook niet veel voor want het duurt zeer lang, tien jaar bv., voor dat die uitwendigen civiel worden gebruikt. Als het dan echt nuttig is blijven u en ik van de weldadigen ervan verkosten gedurende die periode. Karel Degucht had even moeite met de door de andere sprekers verkondigde standpunten maar beschouwde het probleem van de wapenindustrie als een politiek probleem, als de politici geen wapens bestellen, verdwijnt ook de wapenindustrie. In reactie op Van Hemeltoncks opmerking over de spin-off vroeg hij zich af, als het militair onderzoek wordt vermindert, dat onderzoek wel zou worden gedaan door de civiele sektor. De Gucht denkt van niet. Ignas Lindemans tenslotte stelde als alternatief voor de huidige 'bewapeningseconomie' die buiten adem en stuuroos is de 'vredeseconomie' ofwel 'welfare economy' voor. De overheid moet haar geld niet besteden aan bewapening, of die industrie stimuleren, maar ervoor zorgen dat andere maatschappelijke behoeften worden bevredigd, openbaar vervoer, medische sector enz.

De deelnemers aan het debat gingen niet met elkaar in discussie (Van Velthoven was toen trouwens al weggevoerd om te gaan stemmen in de Kamer), maar er volgden enkele vragen uit het publiek waarmee we echter niet wijzer werden.

BH

Wreed, die week.

De Vredesweek die doorging van 16 tot 20 maart begon en eindigde vredig. De Vredesfuif in de BSG-zaal van lichte op donderdag 19 maart echter werd grondig verknoid. Een opgetuige vertek: "De opkomst in de BSG-zaal was redelijk. Er was pas een nieuw vat angstoken. Vele mensen gaten weg. Het sneeuwt. In de zaal zijn nog zo'n 20 aanwezigen. Aan de toeg staan nog 4 personen: drie van de PK, een van de geneeskunde. Deze laatste is Eddy, een populair figuur uit de derde kandidatuur. Eddy wordt uitgelachen en tot een gevecht aangehoed. Als medewerker aan de vredesfuif heeft hij nauwelijks geen zin om te vechten. Hij verlaat het podium. De drie anderen zijn niet te vreden en werpen volle bakken bier naar zijn hoofd. Eddy denkt dat hij een knusheidsverlies (achteraf blijkt die achter zijn oog en zijn geschoven). Zonder lens is Eddy zo goed als blind. Hij heeft pijn. Zijn pennek slaat om in woede en hij roept dat hij hadcht gaat indienen bij de politie. Eddy gaat weg. WvW, een eerste klasmat, heeft zijn ingepuier, die zich uitteef voor de vice-generaal van PK, volgt Eddy. Hij slaat hem, zodat Eddy op de grond valt. Eddy bloedt aan zijn oog en roept om hulp. Volk komt kijken. DW doet een poging WvW tegen te houden, maar WvW schops Eddy, die bloedend op de grond ligt, nog eens in de smag. Frou C. en Isabelle R., 2 sympathisanten van WvW, brengen Eddy naar het AZ. De politie maakt verwittigd. WvW, die dit niet weet bedreigt de overalge aanwezigen indien zij de politie zouden waarschuwen. Hij vertrekt, nagejowd door de aanwezigen. WvW komt terug en roept dat iedereen stil moet zijn. Hij vertrekt definitief. Met Eddy gaat het inpassen niet zo best; hij heeft een gesneden ooglid, intracraniale bloedingen, posttraumatische oedeemvorming in 1 oog, een lichte hersenschudding en damprijn. De gevolgen daarvan zijn tot op heden onvoorspelbaar. Eddy is al dan niet tijdelijk - een deel van zijn gezichtsvel kwijt. Ik kan je wel zeggen dat alle lense studenten Eddy zullen steunen en dat alle aanwezigen milien getuigen. Tot zover een student derde klas, geneeskunde. Verder commentaar is volgens ons overbodig, zinloos geweld ook.

Hansje

Mededeling.

Studiekring Vrij Onderzoek bedankt de mensen die de vredesweek in Jette mogelijk maakten.

uit in brussel

Trouwe lezers van deze rubriek hebben al wel gemerkt dat het sujet dat naar gewoonte deze kolommen valt niet alleen een vreselijke ego-tripster is maar bovendien ook een enorm cultuurbaarbaar. Nu is hem iets vreselijks overkomen. Toen hij hoorde van Gerard Mortier's troubles met cijferwonder Guy Verhofstadt begon hij daar namelijk zo vreselijk op te kicken dat wij in allerlei verplicht werden hem te laten interneren. Zijn lamdeligheid bevestigend liet hij ons achter zonder enig kultuurmeus. Natuurlijk in de hoop dat u dan onverrichterzake thuis zou blijven en blokken bijvoorbeeld, voorwaar een barbaars voorstel. Omdat wij nu dit schuldgevoel van ons af willen hebben we dit keer besloten u een doe-het-zelf pakket toe te spelen. Indien u werkelijk belangstelling heeft voor cultuur in de hoofdstad de komende twee weken schaft u zich best voor alles de schitterende uitkrant "deze week in Brussel" aan. Vervolgens bestorm u het cultuurkaffee gewapend met enige stevige plasticzakken

die u ter plaatse aangekomen opvult met de hoogst mogelijke kwantiteit aan culturele folder-tjes aldaar tentoongesteld op het prachtige witte design-rek. Indien dit u niet bevredigd heeft, maar dat weet u toch maar een viertert uurtjes later als u al die boekjes bestudeert heeft, dan kan u altijd nog telefoneren naar de nummers die wij u hieronder opgeven. Het zijn de nummers van de plekken die wij als de cultuurtempels bij uitstek van de stad beschouwen. AB: 02/ 512 59 86 of 81 of 85. Beurschouwborg: 02/ 513 82 40 en 02/ 511 25 25. PSK: 02/ 512 35 34. We zijn bij deze opsomming van de vooronderstelling van onze cultuurbaarbaar uit gegaan dat de Munt tegen de tijd dat u dit in handen krijgt al grandioos op zijn gat zal zitten na het vertrek van Mortier naar Parlsj. Bevuil uzelf dus eens cultureel.

Zuster Cattiva!

WAVERSE REVISITED:

The final chapter?

Omdat het al een tijdje geleden is dat jullie nog iets te lezen gekregen hebben over de studentenkoten op de Waversesteenweg 1043 en jullie dus ongetwijfeld reeds allemaal vergetend zijn waarover het gaat trakteer ik jullie op een kort overzichtje van de gebeurtenissen tot nu toe.

Het begon allemaal zo'n twee jaar geleden in de zomer van 1985. De OSB (Oud Studenten Bond) en de toenmalige rector Steenhaut kwamen op het fantastische idee de leegstaande panden in de 'afbraakzone' van de Koninklijke Jacht een nieuwe bestemming te geven. Dat was inderdaad een fantastisch idee, volgens de oorspronkelijke plannen zouden de gebouwen met de grond gelijk worden gemaakt, waarna die grond dan een andere bestemming zou krijgen. Deze regeling was dan ook bij decreet aangenomen, wat wil zeggen dat de wettelijke gebouwen geen andere bestemming mochten hebben. De regeringsafgevaardigde, die aardige dame die erop toekijkt dat alles hier op de VUB wel op een 'wettelijke' manier verloopt, moest dan ook onwetend blijven over het project van OSB en rector. Om de regeringsafgevaardigde om het tuintje te leiden werd dan ook een beroep gedaan op gelden van het OSB, omdat de uitgaven van de VUB gecontroleerd worden door de regeringsafgevaardigde. Het gebouw werd dus 'in het zwart' opgetrokken. De strategie (die juist bleek te zijn) was dat één keer het gebouw er stond de regeringsafgevaardigde toch niet meer zou kunnen weigeren haar toestemming te geven. Temeer omdat, zoals algemeen gekend, de VUB met een huisvestingsprobleem kampt. Een leegstaand pand op de Waverse nummer 1043 werd uiteindelijk heringericht tot studentenkamers. Toen dit zaakje in de praktijk geklaard was, werd het project pas officieel bekendgemaakt aan de regeringsafgevaardigde, die zoals verwacht inderdaad haar toestemming gaf. Het was dan ook niet meer nodig nog langer de gelden van de OSB voor VUB doeleinden te gebruiken. De 'lening' werd aan de OSB afbetaald, en de VUB was dus de echte eigenaar van het gerenoveerde pand, of de omgebouwde fabriek, zoals u wenst.

PROBLEMEN

Naar wens verliep het echter allemaal niet. Tot voor kort was er rond een aantal zaken, die nochtans vrij fundamenteel zijn, totale onduidelijkheid met alle gevolgen van dien.

Ten eerste was er het probleem van het beheer van de kamers. Al gauw bleek dat een aantal mensen doordeden dat er eigenlijk niemand verantwoordelijk was voor de toewijzing van de kamers. Administratief werd gemakkelijkshalve de Dienst Huisvesting aangesproken. De toewijzing bleef echter een ander paar mouwen. Vooral de rector zelf, Steenhaut, was zich zeer goed van bewust. Hij liet blijbaar geen kans voorbijgaan om daar gebruik van te maken. Bij het begin van dit academijaar waren er dan ook plots 32 kamers voorbehouden voor 'rektorale beursalen'. Maar niet alleen de rector profiteerde van deze situatie, ook mensen als Public Relation-baas Tony Tillez, als Vubarus enz... (zie allerlei vorige Moeials) wisten van waten. Vriendjespolitiek op de Waverse was gemeengoed op onze vierde etage. Het administratief beheer was zoals gezegd in handen van Dienst Huisvesting. Dat gold echter niet, althans wat Huisvesting betrof voor het technische en andere onderhoud. Niet dat Emmerechts, het diensthoofd van Huisvesting, en zijn (toch wel beperkte) ploeg daar niets aan deden. Integendeel, regelmatig -beschouwd dit niet te positief- hield hij wat personeel achter om eens te kuisen op de Waverse. Hij ontving daar echter -zeker in het begin- geen vergoeding voor.

Deze twee zaken zijn nu recentelijk geregeld door een besluit van de SoR dat het administratief beheer in handen van Huisvesting legt, het aantal kamers voor rektorale beursalen bepaalt en het technisch en ander onderhoud ook aan Huisvesting toevertrouwt, bijgestaan door de Technische Dienst.

ELEKTRICITEIT

Een ander probleem dat reeds van in de beginperiode bestaat is het tekort aan elektriciteit. Blijbaar waren de gelden die de VUB (aanvankelijk via het OSB) vrijmaakte niet voldoende om een degelijk elektriciteitscircuit op te zetten. Was het verleden jaar nog te harden (de zekeringen gingen maar een paar keer per week weg) dan is dat dit jaar niet meer het geval. Reden daarvoor is de aanbouw van nog een tiental kamers die ook nog op hetzelfde circuit werden geplaatst. Resultaat van deze (nogal stupide) actie was dat de elektriciteit het minstens dagelijks een paar keer liet afweten. Op de uren waarop mij van meer normale mensen trachten te koken (tussen 6 en 11 s'avond, voor de anderen) was het dus reeds een heel jaar lang behelpen geblazen met kaarsjes en zéér fragmentarische vlaggen van elektriciteitsvoorziening. Nu is zulk een gang van zaken bepaald onaanvaardbaar, maar niet echt desastreus. De tijden veranderen evenwel, de examens staan voor de deur (jawel, jongens en meisjes, daar gaan we weer) en studenten, ook al zijn het buitenlanders willen studeren rond deze tijd van het jaar. En je beseft het misschien wel zelf, dat is niet gemakkelijk als er geen licht is gedurende die 4 vier uur van de avond. Wat daar nog bij komt is dat aanvankelijk het ongenoegen, meer dan terecht, naar de VUB-autoriteiten gaat, maar na uitblijven van maatregelen, de agressie en frustratie voor vrij sterke spanningen binnen het huis zorgde.

Sinds een week of twee is er echter zicht op veranderingen in de situatie. Nadat de voorzitter van de bewonerscommissie eens twee hartelijke woordjes had gewisseld met de Directeur-Generaal, daarbij dreigend met maatregelen (zo waren ze van plan, om bij uitblijven van maatregelen, naar de nationale katholieke pers te stappen, die er een flinke brok zou aan hebben) werd het order

gegeven aan het hoofd van de Technische Dienst om de situatie te veranderen en dus nieuwe leidingen te leggen, een boiler bij te plaatsen (want ook warm water was een bijna ongekende luxe op de Waverse 1043), en nog een kookfornuis bij te plaatsen (tot nu toe waren er drie (3) kookplaten voor 52 (tweënvijftig) mensen). Toen bleef het nog enkele weken stil. Bleek dat de heer Hendriks (hoofd van de Technische Dienst), het niet nodig achtte zijn reet op te lichten, maar wel om met de bewoners en de VUB-verantwoordelijken hun kloten te blijven rammelen. Na een heraanvraag van de Directeur-Generaal, na enkele weken dus, werd in de 'Technische Dienst' besloten dat er geen technisch gekwalificeerd personeel aanwezig was, en dat een privéfirma de taak moest klaren. Resultaat was nog een beetje wachten (ze werden er aan gewoon, na 6 maand daar op de 1043) op de offertes, waarna er verleden week een aanvang werd genomen met de werkzaamheden.

FINALE?

Op de Waversesteenweg, 1043, International Student House VUB hopen ze in ieder geval dat dit het einde betekent van de miserie. Als nu de afspraken allemaal en door iedereen nageliefd worden zou het eindelijk (na twee jaar) kunnen gebeuren dat het geheel leefbaar wordt, stel je voor...

©BH

OP DE WAVERSESTEENWEG HEBBEN ZE GEEN KURSIEFJES VAN MOWGLI NODIG OM IN DE STEMMING TE KOMEN

ZE KIJKEN ER GEWOON NAAR DE SPRINGENDE ZEKERINGEN !!

Back to the Future.

Gisteren stapte ik, zoals altijd, na een race over de kampus, buiten adem op de bus naar mijn kot. Twee haltes verder stapte een oude man in en ging achter mij zitten.

"Godiva", zei hij, "Godiva. Ik draaide mij om en keek als mijn hond Bor, die iemand Duits hoort praten. "Godelieve", zei de man, "Ça veut dire... matresse..." "De Dieu," sprak ik.

Tot mijn ontsteltnis barsite die man in luid applaus los. "Je viens de Louvain", zei ik, wat niet eens waar is, maar als je zegt dat van de Werchter komt, denken zo'n grijsaards wel eens dat dat vlak bij Torhout ligt (de hemel beware ons, 't is zo al er genoeg!) en dan moet ik uitleggen waar het dan wel ligt, maar het probleem is dat ik dat zelf ook niet weet. Het ligt bij Leuven, want daar neem ik de trein naartoe, maar jammer genoeg weet ik helemaal niet waar Leuven ligt.

"Weet je dat de koningin dood is?", vroeg de oude man opeens.

"Wat?!", riep ik ontzet, want al hou ik niet van het koningshuis, ik heb niks persoonlijks tegen die mensen. "Hoe... Wat... Waar... Wanneer...?"

"Vermoord.", vervolgde de man, "Vanmiddag. Neergeschoten."

Ik staarde peinzend in de verte. Wat naar nu toch...

"Nu is koningin Astrid dood.", snikte de oude man, "ik kan het niet geloven!"

"Koningin Astrid?!", schreeuwde ik, "Oh, maar dat wist ik al!"

"O, g'had het al g'hoord?"

Ik kreeg de neiging zoets doms als 'Inderdaad' te antwoorden, maar had het veel te druk met het opgelucht halen van adem. Al is het voor koningin Astrid natuurlijk ook helemaal niet leuk, dat ze reeds gestorven is, maar kom, ze is het nu toch al een beetje gewoon.

Ik zweeg dus maar. Doch mijn rust was van korte duur: Ineens hoorde ik achter mij luidekeels gevloek en getier.

"Godverdomme!", riep de oude man, "De vuile moffen!"

Zo bleef hij maar leker gaan.

"Wat is er?", vroeg ik, want het was echt wel akelig.

"Ze hebben... oostoor erop aak!", krijshte hij, "Ze hebben alle beelden in onze kern kapot geslagen!"

"-Gisteravond. Het was donker, en de Duitsers kwamen, en ze sloegen alles aan stukken en voerden onze pastoor weg."

"Maar, de oorlog is toch al lang gedaan.", zei ik, ongerust, want de man zag eruit alsof hij zou ploffen, "U moet zich nu geen zorgen meer maken." Maar de man reageerde niet, hij bleef maar vloeken en tiëren.

Uiteindelijk moest ik van de bus, en die man blijbaar ook. Op de begane grond aanbeland, zei hij: "Ik heb al 3 keer een vrouw van 58 kilo opgepakt."

"Oh", zei ik, "Daaaaaaaag!"

Mowgli.

Studenten + politiek

De reeks 'studenten en politiek' wordt nog maar eens aangevuld met een kring-interview. Deze keer is de Kring voor Internationale Betrekkingen, kortweg KIB, aan de beurt. Deze reeks lijkt ondertussen ver weggegroeid van haar oorspronkelijke opzet en titel. Een hele boel 'maatschappelijke' kringen zijn dit jaar aan de beurt gekomen. 'Studenten en politiek' is alleen nog maar een eigenaardig titel voor een interview met een kring die er prat op gaat geen politieke standpunten in te nemen. Wat de KIB dan wel is, noemt zijzelf een 'organisatie die zich op pragmatische wijze wenst in te laten met de studie van actuele problemen met internationale dimensie', maar dat had u natuurlijk ook zelf al lang door.

De Moeial had een gesprek met KIB-voorzitter Sven Gondry, een oude bekende alweer op de VUB. Sven verdedigt immers ook de 'Studenten Voor Studenten'-belangen in de SoR.

DM: Vertel het nu eens allemaal Svenneke!

Sven Gondry: Volgens haar statuten neemt de Kring voor Internationale Betrekkingen geen politieke standpunten in. Over onze eventuele ideologie kan ik je dus maar weinig vertellen. Dat is eigenlijk nogal logisch. We willen bijvoorbeeld bepaalde aangelegenheden bekijken die zich in derde wereld landen afspeelen. Het is nogal gewaarsijkt daarbij een te scherp afgelijnde ideologie aan te kleven. Natuurlijk kan je de politiek daarin niet uitschakelen.

DM: Zijn jullie een echte studentenkring of hebben jullie enige fakultaire banden met bijvoorbeeld de afdeling 'Internationale Recht' binnen de Rechtsgeleerdheid?

S.G.: Wij zijn daar zeker onafhankelijk van, maar dat wil niet zeggen dat leden van het academisch personeel geen lid kunnen zijn. In het huidige bestuur zitten op dit moment toch alleen maar studenten.

DM: Hum hum, en wat doen jullie zoal?

S.G.: De manier waarop de Kring voor Internationale Betrekkingen zich nu manifesteert is zeker geen ideale. Het is daarom misschien beter dat ik even duidelijk maak wat zo'n kring zou kunnen zijn, aan de hand van het voorbeeld van de KIB te Leuven. (Krijgt glimmende blik in de ogen). Onlangs ben ik daar naar een KIB-dag gegaan. Er werd toen een prachtige conversatie ingericht met 3 Benelux ministers. De KIB van Leuven organiseerde dat in de allergezootse aula van de KUL, die zat propvol genodigden...

DM: Hier lukt niets niet!

S.G.: Nee. Ik wil de blaam daarvoor best ook wel bij mezelf leggen. De zaak draait niet zo goed, en natuurlijk ligt dat aan 'personen'. Het bestuur van vorig jaar heeft de boel een beetje laten slabakken...

DM: En ook de aflossing van de wacht is blijbaar niet op de ideale manier gebeurd?

Maar wellicht hebben jullie ook niet zo veel leden als in Leuven?

S.G.: Wij hebben er toch een 70-tal. Bij de activiteiten die in het verleden reeds georganiseerd werden was er steeds een ruime opkomst. Ik ben er zeker van dat er een enorme potentieële belangstelling is hier aan de VUB, als wij wat meer activiteiten zouden organiseren. Maar we maken elk jaar een buitenlandse reis met de KIB, we geven ook een tijdschriftje uit. We hebben toch veel dingen ingericht vorig jaar. Enfin, je moet maar eens kijken bij de BSG-verslag, wij hebben toch tamelijk hoog geskoord in ...

DM: ...de 'BSG-top 60'!

En plots ben jij dan voorzitter geworden van deze kring. S.G. Het was mij gevraagd, ondermeer door Prof Sysbesma-Knol. Eind oktober heeft mijn voorganger gezegd: Hier zijn de sleutels Sven, los jij het maar op, morgen vertrek ik op huwelijksreis.

Het is jammer dat het op die manier verlopen is. Er bleef nauwelijks nog tijd over om grote activiteiten te plannen in de periode waarin de studenten nog over een beetje vrije tijd beschikken om zich met zoiets als de KIB bezig te houden. Bovendien is ons bezoek aan de NATO in het winter gevallen.

DM: Bezoek aan de NATO!!! Waarom dan?

S.G.: Omdat er belangstelling voor bestond bij de leden. Sommigen van ons houden zich met de vredesproblematiek bezig. Het is interessant om te zien welke rol de NATO daarin speelt.

DM: Overlappen jullie Vrij Onderzoek daarbij niet? VO is vorig jaar toch ook nog naar de NATO gaan kijken?

S.G.: Het ging ons vooral om de uiteenzettingen die we daar zouden krijgen, om de visie van de mensen die bij NATO werken. Maar het bezoek moest uiteindelijk worden afgelast. De enig afspraak die we konden maken viel samen met onze reis naar Wenen.

DM: Wat hebben jullie in Wenen gedaan?

S.G.: We hebben een aantal internationale instellingen bezocht, ondermeer het Vienna International Center, het Weense hoofdkwartier van de UNO, etc.

DM: Hee, maar dan zitten jullie in Brussel eigenlijk ideaal om je 'internationaal te betrekken', eigenlijk had je niet eens naar Wenen moeten, je hebt hier in Brussel internationale hoofdkwartieren zdt! En België zit nu de EEG vóór...

S.G.: Wij plannen dan ook een voordracht over het Belgische voorzitterschap van de EEG. Andere gekozen temà's voor dit jaar zijn een vergelijkende studie van de onderwijssystemen (Verenigd Koninkrijk, Sovjet-Unie en een Latijns-Amerikaans land) de ILO (International Labour Organisation), de huidige problematiek van het Rode Kruis, het IMF (International Monetary Fund)...

DM: Stop stop! Maar dan werken jullie vast samen met de Vubse Europakring, die hebben bij het einde van vorig jaar toch ook een Europese week georganiseerd.

S.G.: We hebben reeds enkele keren geprobeerd de Europakring te 'ontdekken', maar dat is niet erg goed gelukt. Bovendien organiseerden zij hun reis naar Straatsburg in de periode waarin wij naar Wenen gingen. Er is dus weinig overleg geweest.

DM: Misschien is een eventuele samenwerking toch wel wenselijk. In de toekomst misschien? Binnen een Brussel overkoppeling, of hebben jullie heel andere dingen te bieden dan de Europakring?

S.G.: Ik denk dat een Europakring uring geeft aan een nieuw soort nationalisme. KIB wil eerder uitkieken welke betrekkingen er bestaan tussen de verschillende soevereine staten, gespecialiseerde internationale instellingen, waarvan de EEG er inderdaad één is. We bekijken deze internationale instellingen, het internationale recht... Misschien houdt de Europakring zich hier ook wel mee bezig, maar ik moet toegeven dat mij daarover eigenlijk weinig bekend is.

DM: Hoe zou een ideaal werkende KIB aan de VUB er moeten uitzien volgens jou? Willen jullie bijvoorbeeld gast sprekers uitnodigen uit het milieu van die internationale instelling?

S.G.: Er zijn ontzettend veel onderwerpen die wij op die manier kunnen aansnijden. Kijken we bijvoorbeeld naar de huidige evolutie in de Sovjet-Unie. Zou de Sovjet-unie daarmee een nieuwe kans in de wereldgeschiedenis, of is het slechts een propagandastunt? Er zijn zoveel temà's waarvoor we een Oost-Europa kenner kunnen uitnodigen.

Voor het volgende academijaar zou ik het eigenlijk ideaal vinden indien we een zekere continuïteit konden ontwikkelen in onze activiteiten. Ik denk dan bijvoorbeeld aan het inrichten van één voordracht om de veertien dagen, op een vaste dag in de week.

DM: Je zou dan ook externe personen uitnodigen? Is het wel gemakkelijk om via de studenten de juiste contacten te leggen?

S.G.: Dat is geen enkel probleem. Wij hebben de steun van bepaalde leden van het academisch personeel. Meestal zijn de gast sprekers erg blij dat ze over hun specialiteit hier kunnen komen spreken. Indien het buitenlandse gasten zijn, dan voorzien wij natuurlijk wel een reisvergoeding.

DM: Het lijkt mij wel interessant om op de kampus een kring te hebben waar dan blijbaar zowel studenten als personeelsleden actief in betrokken zijn. Ja, akkoord, elke prof die zichzelf een beetje respecteert heeft natuurlijk wel een lidkaart van Vrij Onderzoek op zak, maar zij nemen zelden zelf het initiatief om in dat verband iets mee te organiseren.

Vóór ik onze traditionele afsluitvraag stel, zal ik je eerst vertellen wat de Moeial over jullie denkt! Want, wij hadden jullie bestaan tot hertoe nog maar nauwelijks opgemerkt. We krijgen zelfs geen aankondigingen van jullie activiteiten. Schort er wat aan de communicatie?

S.G.: Dat komt natuurlijk omdat de KIB een kring is die heel nauw verbonden is met zijn leden. Wij verschillen heel duidelijk van de meer overkoepelende fakultaire kringen. Als in zo'n verband iets georganiseerd wordt, dan moet dat inderdaad ergens aangekondigd worden. Het staat je dan vrij er naar toe te gaan, maar meestal gebeurt dit toch niet. Bij ons primieren de persoonlijke contacten, het persoonlijk aanschrijven van leden... We hebben ook ons eigen ledenblad.

DM: Jullie moeten dan wel enorm veel vergaderen, als je op die manier zo'n goede contacten met je leden kan onderhouden. Of zit die leden toevallig overdag ook in dezelfde fakulteit bijeen?

S.G.: Er zijn heel wat leden uit de Rechten, maar toch ook uit andere fakulteiten.

KOLOFON !!!

DE MOEIAL

PLEINLAAN 2
 GEBOUW Y'
 1050 BRUSSEL

V.O.: BART HENCKAERTS
 STEENWEG 75
 3610 DIEPENBEEK

Medewerkers:

BART HENCKAERTS, DIRK-PETER VOLCKAERTS, AN VRANCKX, SASKIA SCHOofs, FRANK HESSENS, PETER PERCEVAL, DAG THIELENS, KARIN BRAE, PLUK VAN OVERBERGHE, HERMAN SWELDENS, MARNIX STEENHOOT, MONIEK KAMM, NATHALIE DYCK, ANN VAN DELM, KATRIEN SCHROYENS...
 EPHRAIM MANDELL

TYPMACHINE KAPOT, ZEKER?

I.S.M. V.O., BSG en DIENST KULTUUR

Buitenwippers te werk op de Nieuwelaan?

BRAAF OF BUITEN !!!

"Studenten zijn de grootste varkens die er bestaan," weet nonkel Julien, een krasse oudstrijder (die je zelfs in de beste families placht tegen te komen, let op mijn woorden!). En nonkel Julien kan het weten: nonkel Julien is jarenlang huisbewaarder (kousjers) geweest in een berucht Gents studentenhome. "Ik heb de Duitsers meegemaakt, mijnheer, en daarna mijn schoonmoeder, maar dat was allemaal vijf keer niks in vergelijking met die varkens. Als er ook maar iets loshing was het de volgende ochtend ofwel gestolen, ofwel kon je het van je zeven verdiepingen lager geparkeerde wagen schrapen. Ruiten hadden er een gemiddelde levensduur van twee minuten. Om dan nog van de stank te zwijgen..."

Van de vandalen die zich toen lieten klissen is nooit meer iets gehoord, zelfs nonkel Julien zwijgt in alle talen: "Dat neem ik mee in mijn graf..." (wat ondertussen, bij het verschijnen van dit artikel, ook daadwerkelijk is gebeurd)

Vandalisme op kot?

Onze Alma Mater mag zich eveneens verheugen (?) over sporadische sporen van vandalisme, het gaat er af en toe op één van de vier studentenwijken (in casu Oefenplein, Nieuwelaan, Waverse en Jette) inderdaad nogal hardhandig aan toe.

Onlangs nog... R., bekend (berucht?) personage aan de VUB, trapt in een drenken bij twee branddeuren op de vijfde verdieping van de Nieuwelaan uit hun hengsels. Uit razernij.

Deuren intrappen mag niet, zeker niet als ze op een normale manier 66k geopend kunnen worden. En een lekkend dak, kakkerlakken in de kamer en buiten werking gestelde liften mogen dan wel een indirecte aanleiding tot al die opgekropte woede vormen, ze kunnen bezwaarlijk als ekskuis of alibi aangewend worden, wél eventueel als verzachtende omstandigheid. (Maar het is niet aan ons in dit specifieke geval een standpunt in te nemen.)

Braaf of buiten!

We mogen dan wel op een Vrije Universiteit zitten, diegenen die denken dat ze op kot alles ongestraft kunnen uitvoeren, zouden het deksel wel eens ferm op de neus en zo kunnen krijgen: vanaf het moment dat de tolerantiedrempel (die, dat moeten we beamen, nogal hoog ligt) overschreden wordt, begint men te zwaaien met schadeloosstellingen, blamen en... uitsluitingen.

Dit laatste is natuurlijk erg spannend. Het is de meest verregaande strafmaatregel die in het bewonersreglement voorzien is, en wordt als dusdanig slechts voor de ernstigste vergrijpen voorbehouden.

Hoe Ernstig moet nu je Vergrijp zijn om in aanmerking te komen voor een uitsluiting uit de studentenverblijven? (onmiddellijk of met uitstel) En vooral: wie mag zulke gewichtige beslissing nemen?

We zouden niet op de VUB zitten moest er geen speciale commissie voor in het leven geroepen zijn: een soort tuchtkommissie die in de wandelgangen de artikel 22-kommissie wordt genoemd (ZIE KADERTEJE).

Het geval van R. is belangrijk genoeg bevonden om die Art.22-kommissie samen te roepen, m.a.w. of de Bewonerskommissie Nieuwelaan of de Dienst Huisvesting vindt de zaak ernstig genoeg om het -al dan niet onmiddellijk- wegzenden van R. te overwegen.

Nu is het zo dat de Bewonerskommissie Nieuwelaan (volledig bestaande uit studenten) in principe niet erg voor wegzenden te vinden is, maar de Dienst Huisvesting kan eveneens een gemotiveerd voorstel waarvan sprake in Art.22 lanceren, zodat 'de zaak R.' in ieder geval nog vóór de eerste april door de Art.22-kommissie behandeld zal worden.

Dit is een vrij zeldzaam feit. Sinds de opname van Art.22 in het bewonersreglement heeft de commissie vanaf 1982 slechts acht maal een beslissing getroffen. Meestal wordt de bal in het kamp van de Bewonerskommissie teruggelaid en het gemotiveerde voorstel aanvaard, bijvoorbeeld in geval van burenruijze, waar de Bewonerskommissie o.m. een verhuis naar een andere studentenwijk kan voorstellen. De acht maal dat de Art.22-kommissie een tuchtmateelregel heeft genomen, varieerden de straffen trouwens van onmiddellijke uitsluiting (4X), uitsluiting met uitstel (1X, maar het betrof hier 2 pers.), voorwaardelijke uitsluiting (2X, uitsluiting slechts na een volgend vergrijp), en éénmaal een blaam plus boete.

In 50% van de gevallen ging het om daden van ernstig vandalisme, dus, de precedents in acht genomen, ziet het er niet al te best uit voor R.... Maar, zoals we reeds zeiden, de beslissing ligt uitsluitend bij de Art.22-kommissie.

Quid nunc?

Ondertussen blijft vooral R. in spanning zitten: zal hij binnen de maand zijn kamer (die hij overigens aan de minimumprijs huurt -op privékamers gaan zal voor hem quasi onmogelijk zijn) moeten verlaten? Op het eind van het academiejaar? Of zal de commissie tevreden zijn met het voorstel van de Bewonerskommissie: schade betalen tout court? R. heeft in ieder geval niet op de beslissing gewacht en heeft de deuren reeds op eigen initiatief opgelapt!!!

Maar of dit voldoende zal zijn in het kader van de 'restaureringswerken' die momenteel in de Nieuwelaan aan de gang zijn blijft een open vraag... Of is het soms omdat Rektor Locuffier binnenkort de Nieuwelaanse katekonden met een bezoek zal vereren dat alle zelfkiesers van de deuren verwijderd moesten worden?

Antwoorden op een gele briefkaart verwachten we zoals steeds op het gekende adres.

DPV.

Artikel 22 van het bewonersreglement behandelt de procedure die gevolgd moet worden indien ofwel een Bewonerskommissie (1) ofwel de Dienst Huisvesting de gepleegde vergrijpen ernstig genoeg achten om de dader uit de studentenwoning weg te zenden, hetzij onmiddellijk, hetzij met uitstel. Hiervoor moet één van beiden binnen de 10 werkdagen een gemotiveerd voorstel indienen bij de commissie.

Deze "Art.22-kommissie" bestaat uit: de voorzitter en ondervoorzitter van de Sociale Raad, Geert Deruyck en Paul Rollier; de Koordinator van de Sor, Wim Lavety, het Hoofd van de Dienst Huisvesting Willy Emmerechts en de vier voorzitters van de respectievelijke Bewonerskommissies.

Als men in acht neemt dat de kursief aangeduide personen studenten zijn, weet men dat de commissie voor 75% uit studenten bestaat. Aan de integriteit van deze commissie valt dus hoegenaamd niet te twifelen: de belangen van de student zullen in se niet geschaad worden.

Belangrijk is wel dat de beslissing door de rektor bekrachtigd moet worden. En ook dat de "veroordeelde" eventueel nog beroep kan aantekenen bij de hoogste instantie van de VUB, met name de Raad van Beheer. Maar dan wordt de zaak erg ver doorgetrokken.

Tenslotte moet men er zich van bewust zijn dat dit Art.22 slechts betrekking heeft op het Bewonersreglement. Als de feiten ernstig genoeg zijn, kan de VUB ook overgaan tot het treffen van Akademische Maatregelen. Maar dat is een ander verhaal...

DPV.

(1) Een Bewonerskommissie wordt elk jaar verkozen door al de bewoners van een studentenwijk: elke BWC bestaat uit 12 studenten, waarvan één Voorzitter, één Sekretaris en één penningmeester.

Deze deur werd tweemaal bewerkt door 'vandalen' (foto De Moeial)

IN ONZE REEKS ...

KIJK WAT WE NU IN DE KAST GEVONDEN HEBBEN ??

Geen Consensus

Op Woensdag 15 oktober konden omstanders meemaken hoe onze reporters Fr. H. en Cattivo elkaar te lijf gingen in het kultuurkafé, waar op datzelfde moment twee groepen hun best deden.

A. cut version:
Fr.H.: Toch niet zo denderend die Wolfbanes.
Cattivo: Bof

Fr: Die mannen zijn toch maar slappes, niks in de onderbult om te bleden.

C: Darmen.....en stront!

Fr: Ik bedoelde toch eerder iets muzikaals. Een gitaartje dat af en toe eens uit de bol gaat.

Ze deden teveel moeite om te spelen, terwijl ze het eigenlijk niet konden. Dan moeten ze maar smeriger spelen en hopen dat het niet opvalt.

C: Maar ze hadden toch een dwarsfluitenist bij Fr: Waar, waar?

C: Ik weet het ook niet. Hij speelde ook maar één enkele noot: een hoge do kruis, door de gitaarversterker!

Fr: Ha bon.

C: Kruls, onderbult! Heb je hem?

Fr: Ha, ha!

Tja, 'k zal wel juist aan 't pissen geweest zijn. Die gitaren stonden zo stil dat ik daar enkel de

DEBAT JS-VUB: "SPIMIERT ?? VAN MITAELS??"

Alle Jongsocialisten van de VUB waren in bad en naar de kapper geweest, die donderdag 19 maart 1987. Ha. En hadden hun netste pak en zelfs een DAS aangetrokken! Bijna had niemand de aandacht geschonken aan de heren Spitaels en Van Miert, de spijfiguren van de avond, waar het niet dat (mede-) moderator Frans Verleyen een diep gegrom tevoorschijn toverde, dat zelfs José Van Dam groen van jaloezie had laten worden.

Maar José Van Dam was er niet, en de drie radio- en televisiestations die ons in de aankondiging beloofd waren al evenmin, maar goed, dat kon de pret niet drukken.

De inhoud van het debat, vraagt men mij hier... Wel, eigenlijk valt er niet veel over te vertellen. De beide voorzitters keuvelden gezapig over de kommunautaire verschillen, de gapende kloof die de PS en SP steeds van elkaar gescheiden heeft, en, na een goede drie kwartier, ook over de eventuele bruggen over die kloof. Oostentatief grabbelde Spitaels toen de arm van van van enz... Miert vast, die zo schrok dat hij bijna de fles Spa Koningin het decor injoeg (een decor dat er overigens mocht zijn, vooral die massa fotografen sprak tot de verbeelding). Dit ritueel van handje-pak werd nog tweemaal heromen, doch niet meer zo onwennig -men went tenslotte aan alles.

Ondertussen werd Verleyen bedolven (nou ja) onder de schriftelijke vragen uit de zaal, waardoor hij de twee 'presidenten' in hun thekranse moest onderbreken: de zaal wilde ook eens de 'serieuze' zaken horen. Happart, wapenwedloop, werkgelegenheid... alle huidige problemen passeerden de revue. En net toen Guy en Karel aan de warming up wilden beginnen, kondigde scheidsrechter Verleyen aan dat de ontmoeting over stipt tien minuten afgefloten zou worden. TIEN MINUTEN!!! Alle struikelblokken in het hedendaagse politieke leven in tien minuten behandeld door de voorzitters van twee nationale partijen... Een rekordpoging die De Eerste De Beste en alle Guinnessboeken waard zou geweest zijn!! Maar niemand had er echt zin in, zodat de alombekende partijstandpunten terzake even werden opgesomd. Kortom, dit debat had duidelijk een veel grotere symbolische dan inhoudelijke waarde (net zoals De Moeial als het ware) en het mag als een famous bravourestukje vanwege de JS-VUB genoemd worden. Zó jong, en nu al geschiedenis gemaakt. Zucht.

(DPV)

FOREIGN STUDENTS!

Violence in Jette.

The PEACE DAY PARTY CELEBRATION AT JETTE CAMPUS, last Thursday, was marred by a sudden unexpected outburst of unprovoked violence that left one student seriously injured, and many others shocked and outraged. The Peace Day celebration was characterized by a general spirit of concern and good-will, culminating in a party at BSG center in Jette. The tranquility was broken at the close of the celebration when an Engineering student from Etterbeek, W.V.V., in a fit of unexplained rage attacked brutally an unassuming medical student, sending the victim to the Emergency Room at AZ-VUB.

There he was treated for facial contusions, lacerations and severe if not permanent damage to his vision in the left eye, which required immediate surgical intervention to extract a contact lens implanted behind the eyeball and to suture an eyelid ripped in four places. The Engineering student fled the scene, drunk, before the arrival of the police. Formal charges have been filed against V.W. both civilly and within the university community itself. If the injuries prove irreparable the medical career of the student will be seriously curtailed. In the aftermath of the violence the assembled students who witnessed the incident can only ask, why? What caused this pointless attack, and what punitive sanctions will be directed against V.W.?

E.M.

Waverse.

As you probably know, some of your fellow students are living in the "International Students House" Waversesteerweg 1043. Those who have ever been there to visit someone, and of course those who are living there themselves, will know that there have been some problems. The most obvious of these problems was a lack of sufficient electricity. Living conditions were not what they ought to be. No electricity in those hours of the day everybody happens to need electricity, no hot water during the whole day, no proper place to cook... That was all part of it.

All of this has been going on ever since the project started, about two years ago. If things were still more or less bearable last year, they certainly are no longer acceptable this year. The new rooms, which were built last summer, were too much for the electricity-circuit to endure. It was quite insufficient to provide 52 students with electricity. Ever since October 1986, the inhabitants of the house have been asking the VUB-authorities for a solution to this problem. There was no response to their request until March 1987.

One month ago, the Director-General promised to see what he could do. A new electricity-circuit was expected, a new boiler for hot water and some new cooking-plates were promised. Orders were given to the head of the Technical Services, Mr. Hendrickx, to do the job. But, the man, ignoring the whole thing, didn't lift his ass... A few weeks later, the Director-General kindly asked him again to have the job done. The answer he got said there was no technically qualified person to do so. All of these things of course seem to sound rather usual at a university. Anyway, the inhabitants of the building were to wait a little longer (they were becoming used to it after all that time) until a private company was found to do the job.

Last week such a firm started the job. We can only hope that things will be permanently 'OK' now.

F.H.

stem van de zanger hoorde. 't Ware beter omgekeerd geweest.

C: Mijnheer is intellectueel zekers?

Fr: Bon, drinkt ge nog iets?

C: Zeg, zottek, met uw gezeur over onderbult-Rock en roll. Rock en roll is Rock en roll en geen bukdansen. Da's voor Noppers. En daarbij, ze hebben "Shella is a punk-rocker" van de Ramones gespeeld!

Fr: Ten eerste, Rock en roll moet kloren hebben en 't is nog niet omdat ze de Ramones -en de Nomads ook hé- koveren dat het goed is. Ik kreeg mijn klick niet en als ik mijn klick niet krijg dan is 't gene goede Rock en roll. Dan komt hij niet uit de onderbult.

C: Wilt u misschien een klick in de onderbult.

Fr:.....

C: Ik word daar zenuwachtig van,

Fr:.....

C: Van mensen die het niet met mij eens zijn.

Fr: 't is toch nooit weg!

C: Weg met de raketten?

Fr: Okee, okee! Afijn, Alain.....2 pintjes.

Tot na 't Würm, hé jongen.....We zien elkaar dan wel.

C: Zien? (naden)

C:.....Met dien verstande dat ik juist geen bal versta van het postmodernisme en de geur die het verspreid. Doch dit vond ik bij momenten nogal naar Judas Priest en Europe (The Final Countdown) ruiken. Vooral op het einde stonk het.

Fr: Mijn beste vriend.....

C:.....

Fr: 't is godverdomme niet omdat er veel leukere gitaren klinken dat het hard-rock is! Wat die mensen brachten, spijs de chronische aanwezigheid van R.P. en E.L., was pure Rock en Roll. Jawel die waar jij het juist (zie hoger) over had.

C: In dit stadion van de avond zie ik alleen nog maar lager gelegen borsten en billen en boven-

dien word ik zenuwachtig van.....

Fr: In dit stadion van de nacht kan ik mij van uw seksuele obsessies en neurotische toestand weinig aantrekken. Al wat voor een goede rock-journalist is Rock en roll.....en nog wel meer.(cf: The song by Ian Dury)

C: Wie? Marie Curie?

Fr: Afijn, dames en heren toeschouwers.....U ziet het, onze medewerker heeft het concert vooral vanaf de toeg gevolgd worden.....Oei, daar geeft hij mij een stoot.

C: En linkse uppercut om precies te wezen, die waar Joe Frazier in '78 All te Los Angeles mee vloerde, remember je nog wel.

Fr: Ugh! was maar sportjournalist geworden.

C: Niet politiek doen hé of ik klick u in de onderbult!

Fr: Dames en heren, toeschouwers.....Ik geloof dat het tijd wordt dit programma af te sluiten.....Ah godverdomme.....Over naar moeder de vrouw, dit waren II Cattivo en Fr. H. rechtstreeks in het K.K.....Merde

C: Zucht (hij kon niet weerstaan)

BERICHTEN

IOT.

Alles kan - Alles mag!

De Internationale van Oorlogstegenstanders organiseert enkele trainingen voor actieve geweldloosheid. Van woensdag 1 t.e.m. zondag 5 juli is er de **BASISTRAINING GEWELDLOZE WEERBAARHEID**. Deze training situeert zich op drie verschillende niveaus: de persoonlijke levensstijl, de sociale aktie en de sociale verdediging als alternatief voor militaire defensie. Deze training gaat door te Kieldrecht (bij Doel). Op zaterdag 20 juni van 9 tot 17 uur is er de **TRAININGSDAG GEWELDLOOS OMGAAN MET ELKAAR** in ontmoetingen, discussies en conflicten. Te Maldegem-Kleit, Torredreef 8. Van vrijdag 22 t.e.m. zondag 24 mei te Veldegem (bij Brugge): **TRAININGSWEEKEND GEWELDLOZE OPVOEDING**. Inlichtingen, folders en inschrijvingen: IOT, Van Elewycckstraat 35, 1050 Brussel, 02/648 75 83.

Van 11 tot en met 14 april a.s. organiseren de Humanistische Jongeren een kaderweekend met als thema: 'Alles kan, alles mag!'. Op het programma staan volgende punten: Wat zijn normen? Hoe worden normen ons overgedragen of opgedrongen? Opvoeding en normen. Fatsoen en gewoonten: videofilms. Paneelgesprek met onder andere Prof Krulthof (RUG), Prof Steel (KUL). Ook wordt er (door het jeugdhuys 'De Kim') een (normloze?) fuif ter onzer ere georganiseerd. De 'waardeloze' deelnemers worden gehulst in het Jeugdhotel 'De Ploate' wat te Oostende gelegen is! De prijs? 850 F! Inschrijven kan tot en met maandag 23 maart in het lokaal van V.O.

Donderdag 2 april

Algemene Vergadering van BSG in lokaal K1 Met ondermeer: Goedkeuring van het moreel en, Jawel, het financieel verslag, en de voorstelling van het nieuwe BSG-bestuur.

Maandag 6/4 dinsdag 7/4, woensdag 8/4: Verkiezingen BSG-bestuur, in het Restaurant van 12--14u.

Woensdag 1 april 20h00, in vergaderzaal Y (ge-neeskundige Dienst), toegang gratis. **APARTHEID EN MILITARISME**: een Zuidafrikaanse dienstweigeraar vertelt;

Keith Raper, een Zuidafrikaanse 'Apartheid War Resister' licht de steeds maar verder gaande militarisering van Zuidelijk Afrika toe, alsook de doorslaggevende rol die het Zuidafrikaanse leger speelt bij het instandhouden van het apartheidssysteem. Toch is er bij de jonge Afrikaners een steeds maar groeiende tendens om zich niet langer te laten misbruiken door een systeem dat niet het hunne is. Een groeiend aantal 'resisters' is er de weerspiegeling van...

De avond wordt ingeleid door Zuid-Afrika specialist Jan Vanheukelom.

Organisatie: Studiekring Vrij Onderzoek in samenwerking met Oxfam-Wereldwinkel Brussel en AKZA. Als je deze avond mist kan je Keith Raper ook horen op 31 maart te Turnhout, donderdag 2 april te Antwerpen en vrijdag 3 april te Sint-Niklaas.

De Moeial werkt aan:

Nieuwe medewerkers (m/v), Fotografen, dakti-lo's, nieuwsschrijvers, schrijvers, lay-outers,...

Bovendien bieden wij u een volledig gratis cursus tekstverwerking aan, met computer.

Kom eens langs op onze wekelijkse vergadering, elke maandagavond, 19u in gebouw 'D' (in ons redaktielokaal, gesandwiched tussen BSG en VO).

Openlucht liftsters stellen zich aan heel wat risico's bloot. Kijk maar naar deze foto, en let vooral op de obscene gluurder links onderaan. Maar liften kan ook zoveel veiliger: neem de telefoon en **BESTEL** een lift bij **Taxistop**

Kostendelend van en naar de VUB, het kan! De Carpooldienst van Taxistop pluist met een computer uit met wie u kostendelend kan meerijsen. Hier volgen een reeks dringende aanvragen van mensen met een wagen.

Gooik	Brussel	08.00 - 16.10
Diest	Brussel	07.30 - 16.00
Heverlee	Brussel	09.00 - 18.00
Zonhoven	Brussel	08.00 - 17.00
Bilzen	Zaventem	09.00 - 17.30
Gent	Brussel	08.30 - 17.00
Gent	Brussel	08.00 - 16.30

Voor meer inlichtingen over deze aanbiedingen slechts één telefoonnummer: 091/23 23 10 van Taxistop. Uw eigen aanvragen en aanbiedingen kan u steeds kwijt in 'De Moeial', stuur ze op of steek ze in onze bus.

DE VUB HOUDT VAN KUNST...

Vooral als er een handtekening van de gouverneur en de schatbewaarder opstaat...

Sinds een week is het Moeiallokaal herschapen in een wis-en-waarachtige Art Gallery. Het is namelijk zo dat één onzer medewerkers het snode plan had opgevat zich door middel van zijn talenten in de belangstelling te werken. Mooi zo, wij doen zelf niks anders.

De Moeial: Vrijet op, deze prachtige karikatuur van Rektor Loccufler, gereproduceerd op kwaliteitspapier-DPV: ...met satijnglans!

De Moeial: ...euh, met satijnglans inderdaad, zeg eens, zit jij daar voor iets tussen?

DPV: Zo zou je het inderdaad kunnen uitdrukken. Ik heb er een paar potloden en gommen, twee weken werk en nagenoeg heel mijn maandgeld ingestoken. Bovendien ben ik óp van de zenuwen en de honger, en...

De Moeial: Jaja, dat moeten we allemaal niet weten. Het valt wel op dat de persoon van Loccufler zeer frekwent in je werken voorkomt: zowel in je kartoens als hier weer... Heb je soms iets tegen die man?

DPV: Maar neen, idioot, gewoon: als rektor van de VUB staat hij konstant in de belangstelling. Nagenoeg iedereen kent hem, heeft zijn foto al eens gezien. Ik moot ook een beetje aan de financiële kant van zaken denken. Als ik een karikatuur van een onbekend ambtenaartje vervaardig, dan koopt geen zinnig mens dat. Nu kan ik misschien deze maand nog eens eten kopen en zo...

De Moeial: Gaat Loccufler zelf dit wel zo grappig vinden?
DPV: Ach, hij is tenslotte een publiek figuur. En daarbij, zoals ik al heb gezegd, ik maak slechts karikaturen van belangrijke personages. Ik zou het persoonlijk als een EER beschouwen.

De Moeial: All right, Dick. De praktische kant van zaken, nu...

DPV: De poster kost 100 fr. per stuk en is te verkrijgen in het Moeiallokaal. Wie hem liever per post ontvangt kan het geld storten op rek.nr. 001-1178547-73, mét 50 fr. verzendingskosten evenwel, en mits het opsturen van onderstaande bon naar De Moeial, Pleinlaan 2, 1050 Brussel.

O ja, elk exemplaar is afzonderlijk genummerd en gesigneerd. Zo ziet het er nóg echter uit.

Hierbij bestel ik .... eksempla(ajr(en) van de Loccufler-poster en betaal 100 fr. p/ex. plus 50 fr. verzendingskosten, op rek.nr. 001-1178547-73.

naam:
adres:

Zenden naar of afgeven bij De Moeial, Gebouw Y, Pleinlaan 2, 1050 Brussel.

TAL VAN ANDERE ACTIVITEITEN
Organisatie en inlichtingen :
Sportdienst
Wilfried Lodens
Pleinlaan 2 1050 Brussel
TEL.: 02/641 2311

Steun ons aller Moeial:
MEEDEN EEN
abonnement (15 wks. - 150fr) of een
steunabonnement (idem - 500fr)
rek.nr. 001-1178547-73
vergeet vooral naam & adres niet